

எதிர்க்கொள்ளப்பட

வினாக்கள்

திருமறை அறிஞர்
Rev. Dr. A. கிறிஸ்டோபர்

எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஏனோக்கு

ஆசிரியர்
திருமறை அறிஞர்
Rev. Dr. A. கிறிஸ்டோபர்

மென்மீடுபவர்
வண்ணக அப்பம்
நெரு வீத், சூரம்பட்டி,
ஈரோடு-9. தென் இந்தியா

RE - EDITION - April 2018

TOTAL COPIES - 1000

COPY RIGHT - TO AUTHOR

PRICE - Rs 40.00 (IN INDIA)

BOOK NUMBER - T 59

FOR DETAILS CONTACT
WINNAGA APPAM
NO.2, NEHRU STREET,
SURAMPATTI,
ERODE – 638 009. S.INDIA
PHONE/Fax : (0424) 2277286
e-mail : erodeipa@yahoo.com
website:www.erodeipa.org
Bank of India (Erode Branch)
A/c No : 820210100005638
A/c Name : C.Alex Dhinakaran

அணிந்துரை

திருமறைப் பெரியார்
அப்போஸ்தலர்.யோபு ஞானப்பிரகாசம்
இந்தியன் பெந்தெகொஸ்தே அஸம்பிளீஸ்,
கோயம்புத்தூர்-12.

இனிய தேவ பிள்ளைகளே, இனி வரப் போகும்
மணவாளனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இணையில்லா
நாமத்தில் வாழ்த்துகிறேன்.

எங்கள் **I.P.A** சபைகளின் ஈரோடு மண்டல
கண்காணிப்பாளரும், ஈரோடு சபையின் மேய்ப்பருமாகிய
திருமறை அறிஞர் பாஸ்டர் அ.கிறிஸ்டோபர் அவர்களுக்காய்
கர்த்தரைத் துதிக்கின்றேன்.

பழக இனிமையாகவும், மிகச் சிறந்த அருளுரை-
யாளருமாகிய இவர் தனது எழுத்தால் தேவ ஜனம் எழுப்புதல்
அடையவும் தேவ ஊழியர்கள் விழிப்புணர்வு பெறவும் உதவி
வருகிறார்.

மிகச் சிறிய வேத பகுதியை எடுத்துக் கொண்டு அரிய
பெரிய காரியங்களை விளக்குகிற விசேஷித்த கிருபையை
கர்த்தர் இவருக்கு தந்திருக்கிறார்.இந்த நூலில் ஏனோக்கு
என்ற தேவ மனிதனை தலைப்பாக எடுத்துக் கொண்டு
கர்த்தருடைய வருகைக்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்துகிற
சத்தான, முத்தான சத்தியங்களை தனக்கே உரிய
தனிப்பானியில் எழுதியுள்ளார்.

இவற்றில் எந்தெந்த கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ள
உங்கள் இருதயம் இடம் கொடுக்கிறதோ அந்த
கருத்துக்களை உங்கள் வாழ்க்கையில் செயல்படுத்த ஒப்புக்
கொடுங்கள்.

சமீபத்தில் மிகப்பெரிய உடல்நலக் குறைவு ஏற்பட்ட
போதும் திருச்சபையை ஊக்கப்படுத்த திருவசனத்தை
தியானித்து இவர் எழுதியிருப்பது போற்றுவதற்குரியது.
கர்த்தர் இவரை இன்னும் ஆசீர்வதித்து இன்னும் பல
நூல்களை எழுத உதவி செய்வாராக. ஆமென்!

என்னுரை

இனிய வாசகர்களுக்கு இரட்சகரின் நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். தமிழில் எனது 59-வது வெளியீட்டை தங்களுக்கு அளிப்பதற்கு அருள்புரிந்த ஆண்டவருக்கு நன்றியை தெரிவிக்கின்றேன்.

நம்முடைய ஆண்டவர் அதிசீக்கிரம் வரப்போகிறார். அப்பொழுது அவருடையவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். இந்த உன்னதமான சத்தியத்தை விளக்கிக் காட்ட பழைய ஏற்பாட்டில் மரணத்தைக் காணாமல் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஏனோக்கை மையப்படுத்தி இந்த புத்தகத்தை எழுதியிருக்கின்றேன். இந்நூலில் சில பகுதிகள் இறையியல் சித்தாந்தங்கள். சில பகுதிகள் ஆவியானவர் தியானத்தின் போது கொடுத்த சிந்தனைகள். சில பகுதிகளோ என் கண்முன்னே நடைபெறுகிற சில அவலங்களால் ஏற்பட்ட ஓலங்கள்.

எவரையும் புண்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு இல்லை. என் வாசகர்களை பண்படுத்த வேண்டும் என்பதே என் எண்ணம். இந்த புத்தகத்தை வாசிக்கும் பொழுது எங்காவது எதற்காவது வருத்தம் ஏற்பட்டால் என்னை மன்னித்து கொள்ளுங்கள். அந்த பகுதியை மறந்து விடுங்கள்.

தொடர்ந்து புத்தகத்தை ஜெபத்தோடு வாசியுங்கள். வாசித்த பின் ஜெபியுங்கள். எடுத்துக் கொள்ளப்பட எடுக்க வேண்டிய தீர்மானங்களை சரியாய் செய்யுங்கள். வழியை சரி செய்யுங்கள்.

வருகிறவர் இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் வருவார். தாமதம்பண்ணார். ஆயத்தப்படுவோம், ஆயத்தப்படுத்துவோம்!

இவண்
இரட்சகரின் இலக்கியப் பணியில்
அ.கிறிஸ்டோபர்

படைக்கிறேன்

அலைந்தேன் உம்மை அறியாமல்
ஆசையாய் என்னை தேடிவந்தீர்
இகத்தில் யாருமில்லை என்றழுதேன்
ஈன்றதாய் போல் என்னை தேடிவந்தீர்
உலகத்தில் நடக்க முடியாதென்றேன்
ஊன்றுகோல் நான் என தேற்றினீர்
எழுத இயலாதென நானழுதேன்
ஏங்காதே ஞானம் நானென்றீர்
ஐயம் நிறைந்தவன் நானென்றேன்
ஒன்றும் அனுகாதென வாக்குரைத்தீர்
ஓயா பெலவீனம் தாக்குதென்றேன்
ஔவதம் நான் உனக்கு என்று சொன்னீர்
இஃதுவரை சேதமின்றி காத்ததினால்
இந்நூலை எழுதி படைக்கிறேன்

இவண்
அ.கிறிஸ்டோபர்

உள்ளடக்கம்

1. எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் - ஓர் அலசல்
2. தேவனோடு நடந்த ஏனோக்கு
3. பிரதிஷ்டையுள்ள ஏனோக்கு
4. தேவனிடத்தில் விசுவாசமுள்ள ஏனோக்கு
5. தேவனுக்கு பிரியமான ஏனோக்கு
6. தேவனிடத்தில் சாட்சி பெற்ற ஏனோக்கு
7. தேவனின் வருகையை அறிவித்த ஏனோக்கு

1

எடுத்துக் கொள்ளப்படுதல் ஓர் அலசல்

என் அன்பு வாசகர்களே! அன்பின் வாழ்த்துக்கள். நம்முடைய பரிசுத்த வேதாகமத்தில் ஆதியாகமம் ஐந்தாம் அதிகாரத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். ஆச்சரியப்படுவீர்கள், அசந்துப் போவீர்கள்.

வசனம் 24 சொல்லுகிறது ஏனோக்கு என்பவன் காணப்படாமற் போனான் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் என்ன ஆச்சரியம் இருக்கிறது? அசத்தல் இருக்கிறது? தினம் தினம் எத்தனையோ பேர் காணப்படாமல் போகிறார்கள். சில வேளைகளில் தேவ ஊழியர்கள் கூட காணாமல் போய்விடுகிறார்கள் என்று 'கணீர்' எனக் கேட்பீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்.

ஆதியாகமம் 5: 24ஐ முழுமையாய் வாசித்துப் பாருங்கள். ஆச்சரியப்படுவது மாத்திரமல்ல ஆவியிலே துள்ளிக் குதிப்பீர்கள். தேவன் அவனை எடுத்துக் கொண்டார் என்பதே அதன் விளக்கம்.

இது சாதாரண நிகழ்வு அல்ல. ஒரு அற்புதமான நிகழ்வு. அது மட்டுமல்ல புதிய ஏற்பாட்டு சபைக்கு அருளப்பட்டுள்ள ஆனந்த பாக்கியத்தின் நம்பிக்கைக்கு அஸ்திபாரமான நிகழ்வு. புதிய ஏற்பாட்டில் 1தெசலோனிகேயர் 4 :16, 17ஐ நிதானமாய் வாசித்துப் பாருங்கள்.

இயேசுக் கிறிஸ்து வருகிற பொழுது மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் மாத்திரமல்ல உயிரோடிருக்கும் அவருடையவர்களும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இது சாத்தியமா? இப்படி நடப்பது சாத்தியமா? என்று சத்தத்தை உயர்த்தி கேட்போருக்கு சரியான பதிலாக அமைவதுதான் ஆதியாகமம் 5: 24.

எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலைக் குறித்து இன்னும் சிலருக்கு ஐயப்பாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதன் விளைவாக விபரீத விளக்கங்களும், விநோதமான உபதேசங்களும் வியாபித்திருக்கின்றன. விசுவாசிகளுக்கு இடறல் ஏற்படக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஏனோக்கு என்ற தலைப்பில் ஒரு மாபெரும் மகிமையான அனுபவத்தை இந்த நூலில் விளக்க விரும்புகிறேன்.

சில தர்க்க வாதிகளின் குதர்க்க வாதங்களை நீங்கள் பெரியதாக காதில் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. வேத வசனம் எல்லாவற்றிற்கும் விளக்கமளிக்கிறது, விடையளிக்கிறது என்பதை நீங்கள் மறந்துவிடக் கூடாது.

இரகசிய வருகையைக் குறிப்பதற்கு **Rapture** (ராப்சர்) என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அப்படி ஒரு வார்த்தை ஆங்கில வேதாகமத்தில் எங்கும் இல்லை என்று சிலர் வாதாடுகிறார்கள். நாங்களும் அப்படி ஒரு வார்த்தை வேறு ஒரு மொழி பெயர்ப்பில் இருக்கிறது என்று வழவழா கொழகொழா பதில் சொல்ல

விரும்பவில்லை. ராப்சர் என்ற வார்த்தை இல்லாமல் போனால் என்ன? நாங்கள் என்ன சொல்ல வருகிறோம் என்பது தான் முக்கியம். திருமறை சொல்வதை அப்படியே நம்புவதைத் தான் மேன்மையாக எண்ணுகிறோம்.

இயேசுவும் அப்போஸ்தலரும் இரண்டாம் வருகை -யைக் குறித்து எண்ணற்ற வசனங்களை, சத்தியங்களை நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். அவைகளை வகுத்து பகுத்து போதிக்க வேண்டும் - கற்றிடல் வேண்டும்.

1 தெசலோனிகேயர் 4 : 17ல் உயிரோடிருக்கிற நாமும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவோம் என்று எழுதப்பட்டிருப்பது மாத்திரமல்ல 1கொரிந்தியர் 15: 51ல்.. நாமெல்லாரும் நித்திரையடைவதில்லை ஆகிலும் கடைசி எக்காளம் தொனிக்கும் போது ஒரு நிமிஷத்திலே ஒரு இமைப் பொழுதிலே நாமெல்லாரும் மறுரூபமாக்கப்படுவோம் என்று அழுத்தமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆக மரணத்தைக் காணாமலேயே மகிமையின் இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்க வேண்டிய ஆனந்த பாக்கியம் நமக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது புதிய ஏற்பாட்டு சபைக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை நீங்கள் அறிய வேண்டும்.

தீர்க்கதரிசனத்தின்படியும், பிதாவின் வாக்குத்தத்தத்தின்படியும் பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம் புதிய ஏற்பாட்டு சபையின் மேல் பொழியப்படுகிறது. இது பழைய ஏற்பாட்டு மக்களுக்கு வாக்கு செய்யப்படவில்லை. எனினும் மனிதர் மேல் தேவ ஆவி இறங்க முடியும் என்பதற்கு முன்னடையாளமாக

மேல் பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கினார் என்பதை நீங்கள் நினைவு கூறவேண்டும். யெப்தா, கிதியோன், சிம்சோன், எலியா என்று இப்படி பலரைக் குறிப்பிடலாம்.

இதைப் போலவே புதிய ஏற்பாட்டு சபை எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது சத்தியம்தான், சாத்தியம்தான் என்று நாம் விகவாசிக்கும் படியாக முன்னடையாளமாக பழைய ஏற்பாட்டில் மரணத்தைக் காணாமல் இரண்டு பரிசுத்த வான்கள் தேவனால் பரலோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள் என்பதை பதிவு செய்து 'பளிச்' என்று வேதம் நம்மை பலப்படுத்துகிறது.

யார் அந்த இருவர்? என்பதை நீங்கள் ஒருவேளை அறிந்திருக்கலாம். ஒருவர் ஏனோக்கு மற்றொருவர் எலியா. இந்த இருவருக்கும் ஏகப்பட்ட வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏனோக்கு ஜலப்பிரளயத்திற்கு முன்னே வாழ்ந்தவன். எலியா ஜலப்பிரளயத்திற்கு பின்னே வாழ்ந்தவன்.

ஏனோக்கு மனசாட்சியின் யுகத்தில் வாழ்ந்தவர். ஏனோக்கு குழந்தைக் குட்டிகளைப் பெற்றெடுத்த குடும்பத்துக்காரன். எலியா எதுவுமில்லாத தனிமனிதன். இப்படி அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இதில் என்ன விசேஷம் என்றால் திருமணம் ஆனவர் எடுத்துக் கொள்ளப்பட முடியாது. திருமணம் ஆகாதவரே எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார் என்றெல்லாம் ஏடாகூடமாக வாக்கு வாதம் செய்பவருக்கு சரியான நெத்தியடி பதில்கள் இவைகள்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் இனி நடக்கப் போகும் ஒவ்வொரு சம்பவத்திற்கும் வேதத்தில் முன்

அடையாளங்கள் இருக்கிறது. இயேசு மறுருபமலையில் சீஷர்களுக்கு முன்பாக தம்முடைய மகிமையை வெளிப்படுத்தின பொழுது பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாக வாழ்ந்த எலியாவும், மோசேயும் இயேசுவோடு பேசுவதை சீஷர்கள் கண்டார்கள். இதிலே இரண்டு முக்கியமான அழுத்தமான முன்னடையாளங்கள் நமக்கு இருக்கிறது.

மோசே மரணத்தைக் கண்டவர். எலியா மரணத்தைக் காணாதவர். மோசே திருமணம் ஆனவர். எலியா திருமணம் ஆகாதவர்.

ஆக உயிர்த்தெழுந்தாலும், உயிரோடு இருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டாலும் திருமணம் ஆனாலும், ஆகாவிட்டாலும் மகிமையில் இயேசுவோடு ஒன்று போல மகிமை பெறுவோம் என்று உங்களுக்கு புரிந்தே ஆக வேண்டும்.

சமீபத்தில் வில்லியம் பார்க்லே (William Barclay) என்பவரின் டெய்லி ஸ்டடி பைபிள் (Daily Study Bible) படித்துக் கொண்டிருந்தேன். 'பகீர்' என்றது என்னுள்ளம். ஏனோக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டான் என்பது மரித்துவிட்டான் என்றுதான் பொருள். அக்காலத்தில் ஆதாமிலிருந்து எல்லோரும் தொளாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல்தான் வாழ்ந்தார்கள்.

மனிதர்கள் மத்தியில் அக்கிரமம் பெருகினதால் அவர்கள் மத்தியில் நீ வாழ வேண்டாம் என்று ஏனோக்கின் ஜீவனைக் கர்த்தர் எடுத்துக் கொண்டார். அவ்வளவு தான் என்று வேறு ஒருவரின் கூற்றை அவர்

மேற்கோள் காட்டியதே என்னுள்ளத்தில் முள்ளாய் தைத்தது. ஆனால் அந்த முள் குத்தலுக்கு எபி 11 : 5 அற்புதமான மருந்தைத் தடவிவிட்டது. நீங்களும் வாசித்துப் பாருங்கள்.

விசுவாசத்தினாலே ஏனோக்கு மரணத்தைக் காணாதபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டான் (எபி 11:5).

ஏனோக்கு என்பவரின் வாழ்க்கை நிஜந்தானா? அல்லது அவர் ஒரு கற்பனைப் பாத்திரமா? என்றெல்லாம் சிலர் சந்தேகப்படுவது போல் நீங்கள் சந்தேகப்படக் கூடாது.

என் கையில் இருக்கிற அற்புதமான வேத புத்தகத்திற்காய் கர்த்தரைத் துதிக்கின்றேன். வேதம் சொல்வதை சற்று கவனியுங்கள். கர்த்தருடைய புத்தகத்தில் தேடி வாசியுங்கள். இவைகளில் ஒன்றும் ஜோடில்லாதிராது. அவருடைய வாய் இதைச் சொல்லிற்று. அவருடைய ஆவி அவைகளைச் சேர்க்கும் (ஏசா 34:16).

இந்த வசனத்தின்படி ஏனோக்கை வேதத்தில் தேடலானேன். ஐந்து இடங்களில் ஏனோக்கின் பெயர் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது எனக்கு ஆச்சரியத்தையும், ஆனந்தத்தையும் கொடுத்தது. பழைய ஏற்பாட்டில் மூன்று இடங்களிலும் மிகத் தெளிவாக இந்த ஏனோக்கை குறித்து எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் என்ன விசேஷம் என்றால் வெவ்வேறு காலக் கட்டங்களில் இந்த வேதப்பகுதி எழுதப்பட்டாலும் ஒலிம்பிக் சின்னத்தில் உள்ள வளையத்தைப் போல் ஒன்றோடொன்று பிண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறது.

1. ஆதியாகமம் 5: 24
2. 1நாளாகமம் 1: 1-3
3. லூக்கா 3: 37 (வம்ச அட்டவணையில்)
4. எபிரேயர் 11: 5 (விசுவாச வீரர் பட்டியலில்)
5. யூதா 1: 14

என்று அற்புதமாக ஏனோக்கை மேன்மைப்படுத்தியிருக்கிறது. இதில் யூதா 14ம் வசனத்தில் சொல்லப்பட்ட மேற்கோள் என்னை மெய்சிலிற்க வைத்து விட்டது. ஆதாமுக்கு ஏழாந்தலைமுறையான ஏனோக்கு என்று குறிப்பிட்டு இருப்பதை கவனித்துப் பாருங்கள்.

ஏதோ குத்து மதிப்பாக சொல்லி விட்டாரா என்ற ஐயப்பாடு எனக்கும் வரத்தான் செய்தது. எனவே மெனக்கெட்டு லூக்கா 3 :37, 38 வசனத்தையும், 1 நாளாகமம் 1:1-3 வசனத்தையும், ஆதியாகமம் ஐந்தாம் அதிகாரத்தையும் ஆராய்ந்து பார்த்தேன். அப்பப்பா! எவ்வளவு துல்லியமான கணக்கு.

ஆதியாகமத்தில் வருவதை நாளாகமம் உறுதிப்படுத்த, நாளாகமத்தில் வருவதை லூக்கா உறுதிப்படுத்த, லூக்காவில் வருவதை யூதா அற்புதமாக பதிவு செய்து விட்டார்.

1. ஆதாம்
2. சேத்
3. ஏனோஸ்
4. கேனான்
5. மகலாலேயேல்
6. யாரேத்
7. ஏனோக்கு

பிரியமானவர்களே! நம்முடைய வேதத்தில் சொல்லப்பட்டவைகள் அத்தனையும் உண்மையானவைகள் மாத்திரமல்ல, நம்மை உன்னதத்திற்கு ஆயத்தப்படுத்தும் உத்தமமான வார்த்தைகள் என்பதை மறந்து விடாதிருங்கள்.

பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்களை நாம் அலட்சியப்படுத்தக் கூடாது. எபி 12: 1 சொல்வதைக் கவனியுங்கள். மேகம் போன்ற இத்தனை திரளான சாட்சிகள். ஆம்! பழைய ஏற்பாட்டின் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளும் சாட்சிகள். புதிய ஏற்பாட்டு உபதேசத்திற்கு அத்தாட்சிகள்.

ஏசாயா 8:20 சொல்லுகிறது போல வேதத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். சாட்சி ஆகமத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்த வார்த்தையின்படியே சொல்லா விட்டால் ஒருவனுக்கு விடியற்காலத்து வெளிச்சமில்லை.

ஆம்! பிரியமானவர்களே! இயேசு கிறிஸ்துவின் இரகசிய வருகை விடிவெள்ளியைப் போல இருக்கும். அப்பொழுது அவருடைய சபை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இது சத்தியம். அப்படி நடக்கும் என்பதற்கு ஏனோக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிகழ்வே சாட்சி ஆகமம்.

அக்காலத்தில் எத்தனையோ பேர் இருக்க ஏனோக்கை மட்டும் தேவன் எடுத்துக் கொண்டது ஏன்? எடுத்துக் கொள்ளப்பட ஏனோக்குப் பெற்றிருந்த சிறப்புகள் என்ன? என்பதையே இந்த நூலில் சிந்திக்கப் போகிறோம். அவைகளை இனி வரும் அதிகாரங்களில் சிந்திப்போம்.

அதற்கு முன் ஏனோக்கு யார் என்பதை மீண்டும் நினைவுப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

1. அவன் ஆதாமுக்கு ஏழாந்தலைமுறையானவன்.
2. முதன் முதலில் மரணத்தைக் காணாமல் தேவனிடத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவன். ஆதாமிலிருந்து தோன்றிய மானிடமே எழுந்து வா! ஏனோக்கைப் போல எடுத்துக் கொள்ளப்பட ஆயத்தப்படுவோம்.
3. இயேசுகிறிஸ்துவின் முற்பிதா (லூக் 3:38).
4. வருகையை உரைத்த தீர்க்கதரிசி (யூதா 1:14).

2

தேவனோடு நடந்த ஏனோக்கு

ஏனோக்கு அறுபத்தைந்து வயதான பொழுது மெத்தாசலாவைப் பெற்றான். ஏனோக்கு மெத்தாசலாவைப் பெற்ற பின் முந்நாறு வருஷம் தேவனோடே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்து குமாரரையும், குமாரத்திகளையும் பெற்றான். ஏனோக்கினுடைய நாளெல்லாம் முந்நாற்று அறுபத்தைந்து வருஷம்.

‘ஏனோக்கு தேவனோடே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கையில் காணப்படாமல் போனான், தேவன் அவனை எடுத்துக் கொண்டார்’ (ஆதி 5: 21-24)

ஏனோக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு ஐந்து காரணங்களை இந்த நூலில் நான் விளக்க விரும்புகிறேன். மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வேதப் பகுதியை கூர்ந்து வாசித்துப் பார்த்தால் முதல் காரியத்தை நீங்களே கண்டுபிடித்து விடுவீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

‘ஏனோக்கு தேவனோடு சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கையில் காணப்படாமற் போனான்’ என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதாவது ஏனோக்கு தேவனோடு பழகினான், நடந்தான் என்பதே அதன் பொருள்.

இதில் என்ன விசேஷம் என்று கேட்கிறீர்களா? காரியத்தை கண்டுபிடிக்க ஏழு தலைமுறைக்கு முன்னே

செல்ல வேண்டும். ஆதாமையும் ஏவாளையும் உருவாக்கி அவர்களை ஏதேன் தோட்டத்தில் வைத்தது மட்டுமின்றி அவ்வப்போது தேவன் இறங்கி வந்து அவர்களோடு நடந்தார். அவர்களும் அவரோடு நடந்தார்கள். இது வேடிக்கையான விஷயமல்ல. தேவனின் வாடிக்கையான விஷயம்.

ஆண்டவர் மனிதனைப் படைத்தது அவனோடு பழகத்தான். தமது அன்பை பூரணமாக பொழியத்தான். அதனால்தான் தமது சாயலாகவே மனுஷனை சிருஷ்டித்தார். ஆனால் நடந்தது என்ன? நாசம் சர்ப்பம் வடிவில் வந்தது. மோசம் போனார்கள். நிர்வாணிகளான படியால் இலைகளினால் வேஷம் கட்டிக் கொண்டார்கள்.

அந்த நேரத்தில் தான் பாசம் பொங்க நேசர் தோட்டத்தில் நடந்து வந்தார். ஆண்டவர் நடந்து வரும் சத்தம் காதில் விழுந்தவுடன் ஆனந்தம் கொள்ள வேண்டியவர்கள் அச்சம் கொண்டார்கள். தேவன் கூப்பிட்டார், குட்டு வெளிப்பட்டது. அவர்களை விட்டு வைக்கவுமில்லை, கைவிட்டுவிடவுமில்லை. தோலுடை தந்து ஆதரித்தார். ஆனால் தோட்டத்தை விட்டு அனுப்பிவிட்டார்.

அன்று பிடித்தது அவருக்கு ஏக்கம். “ஏ மானிடரே! உங்களில் யாராகிலும் ஒருவன் என் நேசத்திற்கும் பாசத்திற்கும் பாத்திரவானாய் எழும்ப மாட்டானா?” என்று ஏழாம் தலைமுறை வரைக்கும் பெருமூச்சு விட்டார்.

ஆதாமுக்கு ஏழாம் தலைமுறையான ஏனோக்கு தேவனோடு நடக்க சம்மதித்தான். இந்த வசனங்களை திரும்பத் திரும்ப வாசித்துப் பார்த்தேன். பூமியிலே

அக்கிரமம் மக்கள் தொகைக்கு இணையாக பெருக ஆரம்பித்தது. இப்படிப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் தான் ஏனோக்கு வாழ்ந்தார். தனது அறுபத்தைந்தாவது வயதில் மெத்தூசலாவைப் பெற்ற பின்னரே தேவனோடு நடக்க ஆரம்பித்தான் என்பதை நீங்கள் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும்.

அறுபத்தைந்து வயது வரை சாதாரண மனிதனாக இருந்த அவன் அதன் பின் முந்நூறு வருடம் ஆண்டவரோடு அளவளாவுகிற மனிதனாக மாறுவதற்கு என்ன காரணம்?

நான் நினைக்கிறேன், மெத்தூசலாவின் பிறப்பின் பொழுது ஏதோ ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். அங்கே அற்புதம் நடந்திருக்க வேண்டும். இனி இந்த உலகத்திற்கு வரப்போகிற அழிவைக் குறித்த இறை வெளிப்பாடு அவனுக்கு கிட்டியிருக்க வேண்டும். அதனால் தான் ஏனோக்கின் வாழ்க்கையில் மாபெரும் திருப்பமும், மகேசன் மேல் விருப்பமும் ஏற்பட்டிருக்கும். இதற்கும் ஒரு முன் உதாரணத்தை என்னால் சொல்ல முடியும்.

ஆதாம், ஏவாள் தோட்டத்தைவிட்டு வெளியேறின பின்பு காயின், ஆபேல் பிறந்தார்கள். ஆபேல் கொல்லப்பட்டான். காயின் சபிக்கப்பட்டான். அது ஒரு பெருங்கதை விட்டு விடுவோம்.

ஆனால் ஆதியாகமம் நான்காம் அதிகாரத்தின் கடைசி வசனத்தைக் கவனியுங்கள். ‘சேத்துக்கும் ஒரு குமாரன் பிறந்தான். அவனுக்கு ஏனோஸ் என்று

பேரிட்டான். அப்பொழுது மனுஷர் கர்த்தருடைய நாமத்தை தொழுது கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள்” (ஆதி 4:26).

தேவன் ஒரு புத்திரனை கொடுத்தார் என்று சேத்துக்கு பேரிட்டாலும் அவன் கர்த்தரை தொழுது கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. சேத்துக்கு ஒரு குமாரன் பிறந்தான். அப்பொழுது என்னமோ நடந்திருக்கிறது. என்ன நடந்திருக்கும் என்று என்னால் யூகிக்க முடியவில்லை. ஆனால் ஏனோசுடைய பிறப்பின் போது மானிட வர்க்கத்தில் மிகப் பெரிய தாக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த தாக்கத்தினால் ஏற்பட்ட ஊக்கத்தினால் தொழுகை உதயமாயிற்று.

ஆனாலும் கொஞ்சக் காலத்தில் அந்தத் தொழுகை யினாலும் ஒரு விழுகை ஏற்பட்டுவிட்டது. அறுபத்தைந்து வயதான ஏனோக்கு வாழ்வில் மெத்தூசலாவின் பிறப்பு ஒரு மாற்றத்தையும் ஏற்றத்தையும் கொண்டுவந்தது என்பது உண்மை. அவன் தேவனோடு நடக்க ஆரம்பித்தான்.

அருமையான கர்த்தருடைய பிள்ளையே! நமது வாழ்வில் நடைபெறும் ஒவ்வொரு நிகழ்வின் மூலமாகவும் நல்லதொரு பாடத்தை நமக்குக் கற்றுத்தர விரும்புவ தோடல்லாமல், தம்மோடு இன்னும் நெருங்கி வந்து பழக வேண்டும் என்று நம்மைக் குறித்து தேவன் விரும்புகிறார்.

அநேக சமயங்களில் விழியிருந்தும் குருடர்களாய், செவியிருந்தும் செவிடர்களாய், வழித்தவறி இழிநிலையில் இருந்து விடுகிறோம். பிலேயாம் என்பவன் ஒரு தீர்க்கதரிசி. தேவனிடத்தில் விசாரிக்கிறவன். நல்லதுதான்! என்ன பயன்? வழியில் நிற்கும் தூதனை அவன் விழிகள்

காணவில்லை. சில வேளைகளில் கழுதைகளுக்கு கண் தெரிகிறது. சில பெரிய மனிதர்களுக்குத்தான் கண் சொருகிப் போகிறது.

தேவனுடைய திட்டத்தை அறிந்து கொள்ள, அந்த வழியைத் தெரிந்து கொள்ள தேவன் நம்முடைய விழிகளைத் திறப்பாராக.

இந்த மெத்தாசலாவின் பிறப்பை இன்னொரு விதத்திலும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும், சில வேளைகளில் இப்படியாவது அவன் நம்மைக் கிட்டிச் சேர்டும் என்று எண்ணி சில ஆசீர்வாதங்களை அள்ளித் தருகிறார். ஆனால் நாம் என்ன செய்கிறோம், ஆசீர்வாதங்களை எடுத்துக் கொண்டு அவருக்கு அல்வா கொடுத்து விடுகிறோம்.

தேவன் நம்மை ஆசீர்வதிப்பதற்கு காரணம் அவைகளைப் பெற்று நன்றியோடு துதித்து அவரை இறுகப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே. அதை விட்டு விட்டு, பெற்ற ஆசீர்வாதத்தை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு இன்பத்தில் மிதத்தல் கூடாது.

என்னுடைய போதகர் அவருடைய வாழ்வில் நிகழ்ந்ததை சாட்சியாக சொன்னது என் நினைவுக்கு வருகிறது. அவர் ஊழியத்திற்கு வருவதற்கு முன்பாக விமானப்படையில் பணி புரிந்தார். பணி முடிந்தவுடன் தினமும் மாலையில் அவருடைய போதகருடன் ஊழியத்திற்குச் செல்வார். இந்த காலக் கட்டத்தில் கர்த்தர் அவர்களுக்கு அழகான குழந்தையை முதல் மகனாக கொடுத்தார். இவருக்கு சந்தோஷம் தாங்கவில்லை.

நிலைமை மாறியது, மாலை அலுவல் முடிந்து நேரே வீடு திரும்புவார். மகனைத் தூக்கி கொஞ்ச ஆரம்பித்துவிடுவார்.

சில நாட்கள் பொறுத்துப் பார்த்த பாஸ்டர் இவரைத் தேடி வீட்டிற்கு போனார். இவரோ குழந்தையை கொஞ்சிக் கொண்டிருந்தார். 'அவ்வளவு தான் தம்பி ஊழியத்தை செய்யுங்க. குழந்தையை கொஞ்சிக்கிட்டு இருந்தா கர்த்தர் உன் மகன் முக்கைப் பிடித்திடுவார் என்று கெர்ச்சித்தார்'. அவ்வளவுதான்! இவர் குழந்தையை விட்டுவிட்டு தனது பாஸ்டருடன் ஊழியத்திற்கு வந்துவிட்டார்.

என்ன ஆச்சரியம்! தேவனுக்காக நடந்த, தேவனோடு நடந்த அந்த மனிதரை முழுநேர மேய்ப்பனாய், வேதப் பண்டிதராய், எழுத்தாளராய் தேவன் உயர்த்தியதோடல்லாமல் அவருடைய சந்ததிகள் கர்த்தருடைய ஊழியத்தை மகிமையாய் செய்து வருகிறார்கள்.

ஆம்! பிரியமானவர்களே! மெத்தாசலாவைப் பெற்ற பின் மெத்தனமாய் இல்லாமல் ஏனோக்கு தேவனோடு நடந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. உங்களுக்கு கிடைக்கும் வேலையோ, திருமணமோ, மக்கட்பேரோ, ஆஸ்தி அந்தஸ்துகளோ கர்த்தரோடு நடப்பதற்கு தடைக் கற்களாக இருக்குமாயின் அவைகளைத் தூக்கி எறியவும் தயங்கக் கூடாது.

'.....எப்படியாயினும் நான் மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடெழுந்திருப்பதற்குத் தகுதியாகும்படிக்கும்,

அவருக்காக எல்லாவற்றையும் நஷ்டமென்று விட்டேன். குப்பையுமாக எண்ணுகிறேன்.

நான் அடைந்தாயிற்று அல்லது முற்றும் தேறினவனானேன் என்று எண்ணாமல், கிறிஸ்து இயேசுவினால் நான் எதற்காக பிடிக்கப்பட்டேனோ அதை நான் பிடித்துக் கொள்ளும்படி ஆசையாய் தொடருகிறேன்.

“சகோதரரே! அதைப் பிடித்துக் கொண்டேன் என்று நான் எண்ணுகிறதில்லை. ஒன்று செய்கிறேன் பின்னானவைகளை மறந்து, முன்னானவைகளை நாடி கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவன் அழைத்த பரம அழைப்பின் பந்தையப் பொருளுக்காக இலக்கை நோக்கித் தொடருகிறேன்” (பிலி 3:10-14) என்று பவுலடிகள் சொல்வதை இருதயத்தில் பதிவு செய்து கொண்டு வைத்திருக்க வேண்டும்.

ஆண்டவரோடு சஞ்சரிப்பது என்பது அவரோடு எப்பொழுதும் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு இருப்பதுதான். ‘நீ இடைவிடாமல் ஆராதிக்கிற உன் தேவன், உன்னைத் தப்பிவிட வல்லவராயிருந்தாரா?’ என்று ராஜா கேட்டதிலிருந்து தானியேலுக்கும் தேவனுக்கும் இடையில் இருந்த உறவு வெட்ட வெளிச்சமாய்த் தெரிகிறது.

தானியேலுக்கும், ஏனோக்குக்கும் ஒரு ஒற்றுமை இருக்கிறது. அதை வேறொரு அதிகாரத்தில் கோடிட்டுக் காட்டுகிறேன். இப்பொழுது விஷயத்திற்கு வருவோம். நீங்கள் எப்படி? நீங்கள் தேவனோடு நடக்கிறவர்களா?

அல்லது காயீனைப் போல தேவ சமூகத்தை விட்டு விலகிப் போகிறவர்களா? நிதானித்துப் பாருங்கள்.

நடப்பேன் இயேசுவுடன்

நடப்பேன் காலமெல்லாம் என்று பாடுவதும், இசைக்கேற்ப ஆடுவதும் முக்கியமல்ல. தேவ வழியில் நடைபோடுவதே அதிமுக்கியம்.

மனிதன் தேவனோடு நடப்பது என்பது ஏதோ வானத்தில் வலம்புரிவது என்று எண்ணி விடாதீர்கள். தேவனுடைய விருப்பத்தை, இதயத்துடிப்பை உணர்ந்து கொண்டு வாழ்வதே தேவனோடு சஞ்சரிப்பது - நடப்பது.

சங்128 முதல் வசனம் சொல்வதைக் கவனியுங்கள். ‘கர்த்தருக்குப் பயந்து (அவர் வழிகளில்) நடக்கிறவன் பாக்கியவான்’ என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. தேவனுக்குப் பயந்து தேவ பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிப்பதுதான் தேவனோடு நடப்பதில் முதல் அடி.

இங்கேதான் நம்மில் அநேகர் தவறிவிடுகிறோம். இந்தக் கடைசி காலத்தில் தெய்வ பயம் வெகு அதிகமாகவே தேவ ஜனத்தினிடத்தில் குறைந்து விட்டது. கையிலேயும், பையிலேயும் பைபிள். ஆனால் உள்ளத்திலும், உதட்டிலும் துணிகரம். இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களை கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள முடியுமே தவிர கிறிஸ்துவுடையவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

ஆபிரகாமைக் கர்த்தர் அழைத்தார். வானத்து நட்சத்திரங்களைப் போல உன் சந்ததியைப் பெருகப்

பண்ணுவேன் என்று அருள் வாக்குத்தந்தார். ஆனால் ஆபிரகாமிற்கு வாக்கை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பாக அவர் ஆபிரகாமிற்கு இட்ட கட்டளையை நாம் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

“நான் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன்: நீ எனக்கு முன்பாக நடந்து கொண்டு உத்தமனாயிரு. நான் உனக்கும் எனக்கும் நடுவாக என் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தி, உன்னை மிகவும் திரளாய்ப் பெருகப் பண்ணுவேன்.” (ஆதி 17 : 1,2)

இந்த வசனத்தில் இவருக்கு முன்பாக நடப்பது அல்ல, உத்தமனாய் இருப்பதே உச்சிதம். மணவாளன் மணவாட்டியை அழைப்பதற்கு பயன்படுத்துகிற அதிமுக்கியமான நான்கு வார்த்தைகளை உன்னதப் பாட்டில் நாம் வாசிக்கலாம். அதிலே ஒரு வார்த்தை ‘என் உத்தமியே’ என்பது.

தெய்வப் பிள்ளைகளே! உங்கள் வாழ்கையின் உத்தமத்தை சற்று எடைப்போட்டுப் பாருங்கள். உத்தமமாய் நடக்கிறவன் பத்திரமாய் நடப்பது மாத்திரமல்ல கர்த்தரோடும் நடக்கிறான்.

ஆம்! உத்தமனுக்கு கர்த்தர் துணை என்று தானே வேதம் சொல்லுகிறது. உத்தமம் என்றால் என்ன? இதற்குப் பெரிய உரைநூல் எழுத வேண்டிய அவசியமில்லை. தேவனுக்கு முன்பாக நீதியை நடப்பிப்பது தானே.

எத்தனையோ உபத்திரவங்கள், சாத்தானின் அக்கினியாஸ்திரங்கள் யோபுவை தாக்கின பொழுதும்

அவனை தேவன் காப்பாற்றினார், கைத்தூக்கினார். அவன் தேவனிடம் பேச, தேவன் அவனோடே பேச, அப்பப்பா! எத்தனை மகிமையான அனுபவம். இத்தனைக்கும் காரணம் என்ன தெரியுமா? அவன் உத்தமனாய் இருந்ததே! (யோபு 1:1).

இதைப் போன்றதொரு சாட்சியை தன்னுடைய தகப்பனாகிய தாவீதைக் குறித்து சாலொமோன் சொல்கிறார். ஆடுகளுக்குப் பின்னே அலைந்து திரிந்தவனை அரசனாக மாற்றியது மாத்திரமல்ல என் இருதயத்திற்கு ஏற்ற மேய்ப்பன் என்றார். ஆம்! தாவீது தேவனோடு நடந்தான்.

1 ராஜா 3:6ல் அவன் எப்படி நடந்தான் என்று சாலொமோன் சொல்வதைக் கவனியுங்கள். என் தகப்பனாகிய தாவீது உண்மையும் நீதியும் மன நேர்மையுமாய் உமக்கு முன்பாக நடந்தபடியே.

ஆம்! பிரியமானவர்களே! நம்முடைய ஜீவியத்தில் உண்மை வேண்டும். நீதி வேண்டும், மன நேர்மை வேண்டும்.

“தாவீதுக்கருளின நிச்சயமான கிருபைகளை உங்களுக்கு அருளுவேன்” (ஏசா 55:3) என்று வசனத்தை பிடித்துக் கொண்டு நீங்கள் எத்தனை நாள் உபவாசம் செய்தாலும் தாவீதுக்குள் இருந்த உண்மை, நீதி, மன நேர்மையான நடக்கை உங்களுக்குள் இராவிட்டால் எள்ளளவும் எந்த நன்மையும் பெறமாட்டீர்கள். கர்த்தரோடு நடப்பது என்பது இலகுவான காரியம் அல்ல. உண்மையும், மன நேர்மையுமான வாழ்க்கை.

- ▶ ஊழியத்தில் உண்மை
- ▶ பணத்தை கையாள்வதில் உண்மை
- ▶ குடும்ப வாழ்வில் உண்மை

என்று வாழ்பவனே, மன நேர்மையுள்ளவனே தேவனோடு நடக்கிறவன்.

பிரியமானவர்களே! ஏனோக்கு தேவனோடு நடந்தான் (சஞ்சரித்தான்). தேவனுடன் நடப்பவர் எப்படியெல்லாம் நடப்பார் என்பதைத்தான் இவ்வளவு நேரம் நான் விவரித்தேன். திரும்ப சொல்லட்டுமா?

- ▶ பயந்து நடக்கிறவன்
- ▶ உத்தமமாய் நடக்கிறவன்
- ▶ உண்மையும், மன நேர்மையுமாய் நடக்கிறவன்.

இந்த மூன்றையும் சேர்த்து அப்போஸ்தலனாகிய யோவான், 'நாமும் ஒளியில் நடந்தால்' (1 யோவா1:7) என்று ஒரே வரியில் சொல்லி முடித்திருக்கிறார்.

மெய்யான ஒளியாகிய இயேசுவில் நடக்கிறவனே ஏனோக்கைப் போல எடுத்துக் கொள்ளப்படுவான்.

ஆதியாகமம் ஐந்தாம் அதிகாரத்தையும், ஆறாம் அதிகாரத்தையும் ஒரே சமயத்தில் வாசித்துப் பாருங்கள். அநேக ஆழமான புதையல்களை ஆவியானவர் உங்களுக்குத் தந்தருளுவார்.

வம்ச வரலாறு தருகிற அட்டவனையின்படி 969 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த ஒரே மனிதன் மெத்தூசலா, யார் இந்த மெத்தூசலா? ஏனோக்கின் மகன். உலகத்தில்

எந்த மனிதனுக்கும் கிடைக்காத ஒரு நீண்ட ஆயுசு இவனுக்குக் கிட்ட காரணம் அவன் தகப்பனாகிய ஏனோக்கு தேவனோடு நடந்ததுதான்.

பெற்றோர்களே, கவனியுங்கள்! நீங்கள் தேவனோடு நடக்கிறவர்களாக இருந்தால் உங்கள் சந்ததியை தேவன் பிழைக்கச் செய்வார். தழைக்கச் செய்வார். இதற்கு இன்னும் பல எடுத்துக்காட்டுகளை என்னால் சொல்ல முடியும்.

ஆபிரகாமிற்குப் பண்ணினை உடன்படிக்கையின் நிமித்தம், ஈசாக்கை ஆசீர்வதித்தார். உங்கள் பிள்ளைகள் தேக ஆரோக்கியத்துடனும், லோக ஆசீர்வாதத்துடனும் வாழ விரும்புகிறீர்களா? உடனே சிறு சேமிப்பைத் தொடங்குங்கள் என்று சொல்ல மாட்டேன். தேவனோடு நடந்து பழகுவர்கள் என்ற சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சங்கீதம் 37:25ல் நான் இளைஞனாயிருந்தேன், முதிர் வயதுள்ளவனுமானேன்: ஆனாலும் நீதிமான் கைவிடப்பட்டதையும், அவன் சந்ததி அப்பத்துக்கு இரந்து திரிகிறதையும் நான் காணவில்லை என்று தாவீது உணர்ந்து பாடுவதைக் கவனியுங்கள்.

நீங்கள் தேவனோடு நடந்தால் உங்கள் காலத்துக்குப் பின்னாலும் உங்கள் சந்ததிக்கு எந்தக் குறையும் ஏற்படாது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனோக்கின் குமாரனான மெத்தூசலாவிற்குக் கிடைத்த மற்றுமொரு ஆசீர்வாதத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அது மெத்தூசலாவின் வயதுக் கணக்கு,

இப்பொழுது ஒரு சின்னக் கணக்கு போட இருக்கிறோம்.

☞ கணக்கு

☞ எனக்கு

☞ பினக்கு

☞ ஆமணக்கு என்று பாரதியார் போல கவிதை எதிர்ப்பு தெரிவிக்காதீர்.

மெத்தூசலா 187 வயதான போது லாமேக்கை பெற்றான். லாமேக்கு 182 வயதில் நோவாவைப் பெற்றான். நோவாவின் 600வது வயதில் வெள்ளப்பெருக்கு வந்தது. 969 வருஷம் தான் மெத்தூசலாவின் வயது (புரியலையா கூட்டிக் கழிச்ச பாருங்க கணக்கு சரியா வரும்).

அதாவது, மெத்தூசலா மரித்த அதே ஆண்டில் தான் ஜலப்பிரளயம் வந்தது. அந்த அழிவை அவன் காணவில்லை. ஏனோக்கு தேவனோடு சஞ்சரித்தபடியால் அவன் குமாரனை இந்த பூமியில் ஆசீர்வாதமாக வைத்தார்.

லோத்து சோதாமில் இருக்கும் வரை அக்கினி அங்கே வரவில்லை. மெத்தூசலா உயிரோடு இருக்கும் வரை வெள்ளப் பெருக்கு வரவில்லை. மிச்சம் மீதியை உங்கள் தியானத்திற்கே விட்டு விடுகிறேன்.

எனக்கு இன்னொரு ஆச்சரியம்! 'ஏனாக்கு தேவனோடு சஞ்சரித்தான்.' அதற்குப் பிறகு அதே வார்த்தை ஆதியாகமம் 6:9ல் வருகிறது. 'நோவா தேவனோடே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தான்.' நான் இதை

கூடுதலாகவே சிந்திக்க ஆரம்பித்தேன். அறுப்பத்தைந்து வயதில் ஏனோக்கு மெத்தூசலாவைப் பெற்றான். அப்பா ஆண்டவரோடு நடப்பதை முந்நூறு ஆண்டுகள் கண்ணாரக் கண்டவன் மெத்தூசலா. அப்பா எடுத்துக் கொண்டதையும் அவன் அறிவான்.

இந்த மெத்தூசலா தனது பேரன் நோவாவுக்கு தன் அப்பாவின் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்திருப்பான் என்று எண்ணுகிறேன். ஆசை உந்தித்தான் ஏனோக்கின் கொள்ளுப் பேரன் நோவாவும் தேவனோடு சஞ்சரிக்க ஆரம்பித்துவிட்டான்.

என்ன ஆச்சரியம்! தேவனோடு சஞ்சரித்த ஏனோக்கை அக்கிரம மாந்தர்கள் நடுவிலிருந்து தேவன் எடுத்துக் கொண்டார். தேவனோடு சஞ்சரித்த நோவாவையோ அக்கிரமக்காரருக்கு ஏற்பட்ட அழிவிலிருந்து காப்பாற்றி விட்டார்.

புரிகிறதா உங்களுக்கு! தேவனோடு நடந்தால் நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது மாத்திரமல்ல, உங்கள் மகனிலிருந்து கொள்ளுப் பேரன் வரை தேவ பாதுகாப்பு தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

பயந்து நடவுங்கள், உத்தமமாய் நடவுங்கள், உண்மையும் மன நேர்மையுமாய் நடவுங்கள். மொத்தத்தில் அவரோடு நடவுங்கள்.

3 பிரதிஷ்டையுள்ள ஏனோக்கு

திருமறையிலுள்ள பக்தர்களின் பெயர்களுக்கு பொருள் உண்டு. இக்காலத்தில் உள்ள பெயர்களைப் போல பொருளில்லாத சம்மந்தமில்லாத பெயர்களல்ல அவைகள், ‘ஆதாம்’ என்ற பெயருக்கு ‘செம்மண்’ என்று பொருள். ‘ஏவான்’ என்ற பெயருக்கு ‘உலகோரின் தாய்’ என்று பொருள்.

‘ஈசாக்கு’ என்பதற்கு ‘நகைப்பு’ என்று பொருள். சில இடங்களில் சில பெயர்களுக்கு வேதத்திலேயே பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ‘தேற்றுவான்’ என்று சொல்லி ‘நோவா’ என்று பெயரிட்டான். துதிப்பேன் என்று சொல்லி ‘யூதா’ என்று பெயரிட்டான் என்றெல்லாம் ஆதியாகமத்தில் நமக்கு குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வரிசையில் ஏனோக்கு என்ற பெயருக்கு பிரதிஷ்டை, பிரதிஷ்டையுள்ளவன் என்று பொருள். தேவனால் ஒரு மனிதன் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமானால் அவன் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டவனாயும், பிரதிஷ்டையுள்ளவனாகவும், பிரதிஷ்டையை காத்துக் கொள்ளுகிறவனாகவும் இருத்தல் அவசியம்.

பழைய ஏற்பாட்டை நீங்கள் வாசித்துப் பார்த்தால் பொருட்கள், நபர்கள், கர்த்தருக்கென்று பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதை உங்களால் காணமுடியும். அப்படி

பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு விட்டால் அவைகள், அவர்கள் கர்த்தருக்குப் பரிசுத்தமானவைகள், பரிசுத்தமாக்கப் பட்டவர்கள். பிரதிஷ்டை என்ற வார்த்தை சமஸ்கிருத மொழி வாசனை வீசுவதாக இருக்கலாம். அதன் பொருள் அர்ப்பணித்தல், சமர்ப்பித்தல், ஒப்புக் கொடுத்தல் என்பதாகும்.

பிரியமானவர்களே! எப்படியும் வாழலாம் என்று வாழ்பவர்கள் அல்ல. இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று நேர்ந்து கொண்டு நேர்க்கோட்டில் பயணிக்கிறவர்களே கர்த்தருடைய வருகையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

‘எல்லாவற்றையும் செய்ய எனக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆனால் எல்லாம் எனக்கு தகுதியாய் இராது’ என்று தீர்மானித்து திட மனதுடன் பிரதிஷ்டையோடு வாழ்பவர்களே ஏனோக்கைப் போல எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

பழைய ஏற்பாட்டில் பிரதிஷ்டைகள் செய்யப்பட்டது போல, புதிய ஏற்பாட்டில் எந்தப் பொருட்களும், நபர்களும் பிரத்தியேகமாக பிரதிஷ்டை செய்யப்படவில்லை. ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் ஜீவியத்தை பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும் என்று வேதம் சொல்கிறது.

ரோமர் 12:1 ல் உங்கள் சரீரங்களை ஜீவ பலியாக ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று (பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும் என்று) தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன் என்று

பவுல் எழுதியிருப்பதை சிந்தையில் வையுங்கள். சிலுவையில் அறையப்பட்டவுடன், இனி நான் அல்ல என்பதுதான் பிரதிஷ்டையின் வாழ்க்கை.

- ✳ ஊழியத்தில்
- ✳ உடையில்
- ✳ உணவில்

அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்வு ஆவிக் குரிய மனிதனிடத்தில் கண்டிப்பாய் இருத்தல் அவசியம்.

இப்படித்தான் உடுத்த வேண்டும், இதைத்தான் உண்ண வேண்டும், இது தான் ஊழியம் என்ற எல்லைக் கோட்டை எவரும் நமக்கு நியமிக்காவிட்டாலும் நம்மை அழைத்த அழைப்புக்கு பாத்திரவான்களாக விளங்கும்படி திருவசனத்திற்கு இணையான வாழ்க்கைக்கு நம்மை அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

உற்சாக மிகுதியினால் ஒரு நாள் ஒரு மாதிரியும், மறுநாள் மாறுபட்ட விதத்திலும் ஆவிக்குரியவர்கள் சாகச விளையாட்டுக்காரர்கள் போல தாவித்தாவி விளையாட்டுக் காட்டக்கூடாது. பவுலைப் போல, அவருக்காக அவரைப்போல வாழ வாழ்வை அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

முக்கியமான ஒன்றை நீங்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். நேர்ந்து கொள்வது நல்லது (பிரதிஷ்டை). நீ நேர்ந்து கொண்டதை செய்யாதிருப்பதைப் பார்க்கிலும், நேர்ந்து கொள்ளாமல் இருப்பதே நல்லது (பிரச 5:5).

இது ஒரு விதம். நேர்ந்து கொண்டதை மீறுவது இன்னொரு விதம். இவைகள் இரண்டுமே கண்ணிகள் தான். இந்தக் கண்ணியில் நீங்கள் சிக்கிக் கொள்ளக் கூடாது. பிரதிஷ்டை, அர்ப்பணித்தல், ஒப்புக்கொடுத்தல், நேர்ந்து கொள்ளுதல், தீர்மானித்தல் போன்ற ஒரே பொருளைக் கொடுக்கக் கூடிய இன்னொரு வார்த்தை 'பொருத்தனை' என்ற வார்த்தையாகும்.

பொருத்தனை செய்வது முக்கியமல்ல, அதை நிறைவேற்றுவதும் அதில் நிலைத்து நிற்பதும் தான் முக்கியம்.

'பரிசுத்தமானதை விழுங்குகிறதும், பொருத்தனை செய்த பின்பு யோசிக்கிறதும் மனுஷருக்கு கண்ணியா - யிருக்கும்.' (நீதி 20:25) பிரதிஷ்டையை உடைப்பதும், மீறுவதும் மாறுவதும் கண்ணியாய் முடியும் என்பதை நினைவில் வையுங்கள்.

நான் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன்பாக எல்லோரையும் போல நவநாகரீகமான உடை அணிவேன். அந்தக் காலத்தில் யானைக்கால் போல் இருக்கிற முழங்கால் சட்டைதான் மிகவும் பிரபல்யம். அதைத் தான் மாட்டிக் கொண்டு அலைவேன்.

அந்தக் காலக் கட்டத்தில்தான் நான் இரட்சிக்கப் பட்டேன். கர்த்தருடைய ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டேன். கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்கு அழைக்கப்பட்டேன். எனக்கு யாரும் கற்றுக்கொடுக்கவுமில்லை, கட்டளையிட வுமில்லை. கர்த்தருக்குள் ஆவியில் உணர்த்தப்பட்டேன். அப்பொழுது உடுத்துகிற உடைகளை அணிவதில்லை

என்று பிரதிஷ்டை செய்து வேஷ்டி, ஜிப்பா போட ஆரம்பித்தேன். என் உடையில் ஒரு பிரதிஷ்டையை செய்து கொண்டேன்.

இது மடத்தனம் என்று நீங்கள் சொன்னால் அதைக் குறித்து எனக்கு கவலையில்லை. அது என்னுடைய அர்ப்பணம். இதுவரை எனக்கு சிக்கல் வரவே இல்லை. சிற்சில இடங்களில் சிக்கல் வந்தபொழுதும் நான் சிக்கவுமில்லை, என் பிரதிஷ்டையை கக்கவுமில்லை.

என் திருமணத்தின்போதும் இதே உடையில்தான் இருந்தேன். எனக்கு டாக்டர் பட்டம் கொடுக்கும் போது என்னை பகடி செய்யவேண்டும் என்பதற்காகவே ஒருவர் வந்து டாக்டர் பட்டம் பெறுபவர் பேண்ட் போட வேண்டும் என்றார்.

நான் சோர்ந்து போகவில்லை. இன்றைக்கு இரண்டு பெண்களுக்கு டாக்டர் பட்டம் கொடுக்கப் போகிறார்கள். அவர்கள் பேண்ட் போடும்போது நானும் போட்டுக் கொள்கிறேன் என்றேன். அவ்வளவுதான் சிரித்துவிட்டார்கள், பிரச்சினை முடிந்தது.

கிழக்கத்திய நாடுகளுக்கு சென்றபோது இதே உடையில்தான் சென்றேன். எனக்கு எந்த பிரச்சினையும் வரவில்லை. இதே உடையில் சுவிட்சர்லாந்து வரையில் சென்று வந்தேன். உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் என் அர்ப்பணத்தை அற்பமாக நான் மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. சென்னை விமான நிலையத்தில் இந்த உடையில் பார்த்த இமிகிரேஷன் அதிகாரி என்னைப் பயணிக்க அனுமதி மறுத்துவிட்டார். நான் ஒன்றும் கவலைப்படவில்லை. அதற்கு

மேல் உள்ள அதிகாரியைப் பார்த்தேன். அவர் என் ஆவணங்கள் எல்லாவற்றையும் சரிபார்த்தார், எழுந்து நின்று சிரமத்திற்கு மன்னிக்கவும் என்று என்னை அனுப்பிவைத்தார்.

சுவிட்சர்லாந்தில் இறங்கும்பொழுது என்னைத் தவிர எல்லாருமே கோட், சூட்டில்தான் இறங்கினார்கள். இன்று வரை என் பிரதிஷ்டையை நான் இழக்கவில்லை. என்னை பெலப்படுத்திய ஆண்டவருக்கு கோடா கோடி ஸ்தோத்திரம்.

என்னைப்போல எல்லோரும் வேட்டிக் கட்டிக் கொள்ளுங்கள் என்று வெட்டிப் பேச்சு பேசவில்லை. வேடதாரிகளாய் அலையாதீர்கள். பிரதிஷ்டையை மாற்றிக் கொள்ளாதீர்கள். உள்ளத்தில் உறுதி உள்ளவர்களாகவும், உண்மை உள்ளவர்களாகவும் இருங்கள் என்றே சொல்கிறேன்.

ஊழியர்களே! உஷார், உஷார், உற்சாக மிகுதியால் துள்ளிக் குதிக்காதீர்கள். பண்ணினை பிரதிஷ்டையை உடைக்காதீர்கள். செய்த பொருத்தனையை மீறாதீர்கள்.

சமீபத்தில் ஒரு ஒளிக்குறுந்தகட்டைப் பார்த்தேன். ஆடிப்போய்விட்டேன். கண்ணியமிக்கப் போதகர் அந்தக் குறுந்தகட்டில் உள்ளப் பாடல்களில் ஒரு பாட்டுக்கு பல வேடங்களில் சினிமாக்காரன்கூட தோற்றுப் போகும் விதத்தில் கூத்தடித்து இருந்தார்.

இப்படி எழுதியதற்காக சிலர் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடும். சிலர் தலையைப் பிய்த்துக் கொள்ளக் கூடும். எனக்கு வேறு வழியே இல்லை. கிறிஸ்துவ

உலகம் அதால் பாதாளத்தை நோக்கி அதி வேகமாக போவதற்கு சில ஆவிக்குரிய தலைவர்களே வழிக் காட்டுவது என் விழிகளில் குருதியை வடியச்செய்கிறது.

உலக்காத்தரை கவருவதற்காக, வணிக ரீதியாக செய்வதற்கு இப்படியெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று இப்படிப்பட்டவர்கள் பதில் சொல்கிறார்கள். வணிக ரீதியாக செய்ய விருப்பமானால் தொழில் ரீதியானவர்களைப் பயன்படுத்த வேண்டியதுதானே. ஆவிக்குரியத் தலைவர்கள் ஏன் அந்தத் தளத்தில் கால் வைக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

ஆவிக்குரிய உலகம் எதையெல்லாம் நாற்பது ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு தூக்கி அடித்ததோ, அவைகளை இப்பொழுது தலையில் தூக்கி வைத்து கொள்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது, வேதனையாக இருக்கிறது.

ஓ! ஆவிக்குரிய மக்களே! இப்படிப்பட்ட ஜகதாள வித்தைகளால் கிறிஸ்துவை அறிவிக்க முடியுமே தவிர, கிறிஸ்துவின் வருகைக்கு ஒருவரையும் ஆயத்தப்படுத்த முடியாது என்று, நிச்சயத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிறிஸ்தவனுக்கு உணவில் கூட பிரதிஷ்டை இருக்கவேண்டும். போஜனப்பிரியனாகவும், பெருந்திண்டிக்காரனாகவும் இருக்கக் கூடாது. பழைய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்பட்ட மிகக் கடுமையான வரையறை உணவைக் குறித்து புதிய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்படா விட்டாலும் உணவுப் பழக்கத்திலும் கூட ஒரு பிரதிஷ்டை அவசியம். தானியேல் ஒரு இஸ்ரவேலன். பாபிலோன

தேசத்தில் அரிய பெரிய வாய்ப்பு அவனுக்குக் கிட்டிற்று. அரசன் உண்ணும் உணவு அவனுக்கும் அவன் நண்பர்களுக்கும் அருளப்பட்டது. அவர்களோ அதை வேண்டாமென்று விலக்கினார்கள். காரணம், அவைகளால் தங்களை தீட்டுப்படுத்திக் கொள்ள அவர்கள் விரும்பவில்லை.

வேதம் ஸ்தோத்திரத்தோடு கூட புசிக்க நமக்கு அனுமதி கொடுத்திருக்க அதை புசிக்காதே, இதைத் தொடாதே என்று சொல்ல நான் நூதன சீஷன் கிடையாது.

நான் சொல்ல வருவதெல்லாம், தேசத்திற்காக, சபைக்காக உபவாசிக்க உங்களை பிரதிஷ்டை செய்திருப்பீர்களானால் அதைப் பூரணமாக, மனப்பூர்வமாக செய்யுங்கள் என்பதே.

அரசியல்வாதிகள் உண்ணாவிரதம் என்று விளம்பரப்படுத்திக் கொள்வது போல விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாதீர்கள். முந்தின நாள் மூக்கைப் பிடிக்க தின்று விட்டு ஜீரணமாவதற்காக அடுத்த நாள் சிலர் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவனின் உபவாசம் வித்தியாசமானது, விசேஷமானது. அது பரிசுத்த உபவாசம், இதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

இயேசுக்கிறிஸ்துவானவர் உபவாசம் செய்யும் நாட்கள் முடிந்த போது, மிகுந்த பசியுண்டாயிற்று, ...“சாப்பிடுங்கள்” என்று ஆலோசனையும் வந்தது. ஆனால் சாத்தானின் ஆலோசனையை அல்லத்தட்டினார். இதுதான் உணவில் பிரதிஷ்டை என்பது. ஊழியத்திலும்

நம்முடைய பிரதிஷ்டையை (அர்ப்பணிப்பை) காத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவரால் நான் எதற்காக பிடிக்கப்பட்டேனோ அதற்காக, அவரை (அதை) பிடித்துக் கொள்வதே ஊழியத்தின் பிரதிஷ்டையின் அனுபவமாகும். சுருங்கச் சொல்ல வேண்டுமானால், அழைக்கப்பட்டதில் உறுதியாய் அர்ப்பணிப்போடு ஒடுதல் அவசியம். இங்கேயும், அங்கேயும் கால் பதிப்பது, இதிலேயும் அதிலேயும் தலையிடுவது அர்ப்பணிப்பு இல்லாத ஊழிய வாழ்க்கை என்பதை நினைவில் வையுங்கள்.

அப்போஸ்தல நடபடிகள், ஆறாம் அதிகாரத்தில் இதற்கு நல்ல சான்று நமக்குக் கிடைக்கிறது. சபை பெருகியது உண்மைதான். சபைப் பொறுப்புகளும், பிரச்சினைகளும் பெருகுவதும் இயல்புதான். இப்படிப்பட்ட வேளையில்தான் ஊழியக்காரன் தனது பொறுப்பை உணர்தல் வேண்டும், பொறுப்பாக நடத்தல் வேண்டும்.

அப்போஸ்தலர்கள் சொன்னதை சற்று கவனியுங்கள்..... ‘நாங்கள் தேவ வசனத்தைப் போதியாமல் பந்தி விசாரணை செய்வது தகுதியல்ல, ஆதலால்... நாங்களோ ஜெபம்பண்ணுவதிலும், தேவ வசனத்தைப் போதிக்கிறதிலும் இடைவிடாமல் தரித்திருப்போம்’ என்றார்கள் (அப் 6:2-4). இதுதான் ஊழியத்தின் பிரதிஷ்டை.

நான் ஒரு ஊழியரை அறிவேன். அவர் ஒரு சிறிய சிறுவர் இல்லத்தை நடத்துகிறார். இதில் என்ன விசேஷம் என்றால் அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு நிறுவனர், தலைவர் அவரேதான். அதோடு முடியவில்லை. அந்த

சிறுவர் இல்லத்தின் காவலர், காப்பாளர், சமையல்காரர், ஏவலர் எல்லாம் இவரே தான். அப்பப்பா! எவ்வளவு பெரிய தியாகி என்று புருவத்தை உயர்த்தாதீர், அத்தனைப் பேருடைய வேலையையும் அவரே எடுத்துக் கொண்டு, அவ்வளவு சம்பளத்தையும் சுருட்டி விடுகிறார். மொத்தத்தில் ஊழியத்தை தவிர மற்ற எல்லா வேலையும் செய்கிறார்.

இந்த ரெவரண்ட் டாக்டரை நினைக்கும் பொழுது பரிதாபமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் பிரதிஷ்டையை இழந்தவர்கள், சிம்சோனுக்கு ஒப்பானவர்கள்.

தேவ ஜனத்தை சத்துருக்களின் கையினின்று விடுவிக்க கர்த்தருடைய ஆவியானவர் அவன் மேல் இறங்கினார். ஆனால் அந்த அபிஷேகத்தை அதற்காகவா பயன்படுத்தினான். பட்டணத்துக் கதவுகளை தூக்க, வேசி வீட்டில் படுத்துக்கொண்டு தன்னை எதிர்க்க வந்தவர்களைத் தாக்க - பயன்படுத்தினானே தவிர வேறொன்றும் செய்யவில்லை.

எதிரிகள் மகா தந்திரசாலிகள், தாயின் வயிற்றிலிருந்து வெளிப்பட்ட போதே செய்யப்பட்ட பிரதிஷ்டையை இழக்கச் செய்து விட்டார்கள். பிரதிஷ்டை மாத்திரமா போனது, தேவ பிரசன்னமே அவனை விட்டுப்போனது. அது மட்டுமா! முடிவுதான் உங்களுக்குத் தெரியுமே! பிரகாசமுள்ள கண்களும் கெடுக்கப்பட்டது.

கர்த்தருடைய பிள்ளையே! பிரதிஷ்டையோடு வாழ்வது, பிரதிஷ்டையை காத்துக் கொள்வது அதி முக்கியமானது. என் அன்பு வாசகரே! ஆதி அன்பை

விட்டு அழியும் உலகப் பொருளுக்காக உன் அர்ப்பணிப்பை அசட்டை செய்திருப்பாயானால் இந்த புஸ்தகத்தை வாசிக்கும் போதே உங்களை ஒப்புக் கொடுங்கள், திரும்ப உங்கள் நிலைக்கு வாருங்கள்.

சிம்சோன் மனம் வருந்தினான் - திருந்தினான். முடி முளைத்தது (மறு பிரதிஷ்டை) தேவன் அவனைக் கொண்டு செய்ய வேண்டியதை கடைசி நிமிடத்தில் நிறைவேற்றி முடித்தார்.

பிரதிஷ்டையை இழந்தவன் பின்மாற்றக்காரன், அவன் கிறிஸ்துவின் வருகையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு சாத்தியமே இல்லை.

ஏனோக்கு என்றால் பிரதிஷ்டை என்று பொருள். ஏனோக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு பிரதிஷ்டை உள்ள அவன் வாழ்க்கையும் ஒரு காரணம். அதற்காக ஏனோக்கு என்று பெயர் வைத்தவர்கள் எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்பது அர்த்தமல்ல.

யூதா 1:14ல் ஏனோக்கு என்று வெறுமனே குறிப்பிடாமல் 'ஆதாமுக்கு ஏழாம் தலைமுறையான ஏனோக்கு' என்று தலைமுறை கணக்கையும் குறிப்பிட்டு இருப்பதிலே ஒரு முக்கிய அம்சம் அடங்கியிருக்கிறது.

ஆதியாகமம் நான்காம் அதிகாரத்தை வாசித்துப் பாருங்கள், உங்களுக்கு ஒரு அதிர்ச்சி செய்தி இருக்கிறது. காயின் தன் மனைவியை அறிந்தான்: அவள் கர்ப்பவதியாகி, ஏனோக்கைப் பெற்றாள். ஆக ஆதாமுக்கு காயின் வழியாக ஏனோக்கு என்ற மூன்றாம்

தலைமுறையானவன் இருந்தான் என்பதை நீங்கள் அறிய வேண்டும். காயின் ஏனோக்கை பெற்றது மாத்திரமல்ல ஒரு பட்டணத்தைக் கட்டி அதற்கு தன் குமாரனாகிய ஏனோக்கின் பெயரைச் சூட்டினான்.

குணப்படாதவன் பண்ணினை பிரதிஷ்டையும், கட்டின கோட்டையும் பரலோகம் வராது. எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஏனோக்கைப் போல தேவனோடு நடந்து பிரதிஷ்டையை காத்துக் கொள்ளுங்கள்.

புலோகத்தில் கோட்டை, தோட்டம், துரவு உங்கள் பேரில் இல்லை என்றாலும் மிகப்பெரிய மகிமையின் மாளிகை பரலோகத்தில் உங்களுக்கு உண்டாயிருக்கும், அதை சுதந்திரித்துக் கொள்ள நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவீர்கள்.

4

தேவனிடத்தில் விசுவாசமுள்ள ஏனோக்கு

எபிரேயர் பதினோராம் அதிகாரத்தில் மிக நீளமான விசுவாச வீரர் பட்டியல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் வசனம் 4ல் ஏனோக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதற்கான மற்றுமொரு காரணத்தை பரிசுத்த ஆவியானவர் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

இந்த விசுவாச வீரர் பட்டியலை என்ன அடிப்படையில் பரிசுத்த ஆவியானவர் பட்டியல் இட்டிருக்கிறார் என்று பூரணமாகத் தெரியவில்லை. இந்தப் பட்டியலில் முதலில் வருபவர் மரணத்தைக் கண்ட ஆபேல், இரண்டாவது வருபவர் மரணத்தைக் காணாத ஏனோக்கு, மூன்றாவது வருபவர் அழிவிலிருந்து காக்கப்பட்ட நோவா, நான்காவது வருபவர் பிரித்தெடுக்கப்பட்ட ஆபிரகாம். இப்படி ஏதோ ஒருவித ஒருமைப்பாட்டின் நேர்க்கோட்டில் இந்தப் பட்டியல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அதிகாரத்தில் தேவனிடத்தில் சேருவதற்கு விசுவாசமே பிரதானமானது என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது. ஏனோக்கு தேவனோடு சஞ்சரித்ததற்கும், அக்கிரமம் நிறைந்த உலகத்தில் ஆண்டவரோடு வாழ்ந்ததற்கும் அடிப்படைக் காரணம் தேவனால் அவனுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டதை பரிபூரணமாய் விசுவாசித்து நடந்ததே.

விசுவாசம் என்பதை நாம் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவன் இருக்கிறார் என்று நம்புவது மாத்திரமல்ல, தேவனையே நம்பி வாழ்வதே விசுவாச வாழ்வு.

ஆமாம், ஆமாம் கர்த்தர் இருக்கிறார், நான் விசுவாசிக்கின்றேன் என்று சொல்வதினால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட போவதில்லை. ஏனென்றால் பிசாசுகளும் தேவன் ஒருவர் உண்டு என்று விசுவாசித்து நடுங்குகின்றன. அப்படியானால் விசுவாசிக்கிற பிசாசுக்கும் பரலோகத்தை கொடுக்க வேண்டியதிருக்கும் புகிறதா?

நான் உங்களை குழப்புகிறேன் என்று எண்ணாதீர்கள். கர்த்தரையே விசுவாசித்து வாழ்வவரே வருகையில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட முடியும்.

திருவசனத்தைக் கேட்கிறபொழுது கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கத் துவங்குகிறோம். திருவசனத்தின்படி ஞானஸ்நானம் பெறுகிறபொழுது விசுவாசிகள் ஆகிறோம். இதற்குப் பிறகுதான் முக்கிய காரியமே இருக்கிறது.

ஆபிரகாம் விசுவாசத்தில் வல்லவனானான் என்று வேதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அப்படியானால் விசுவாச வாழ்வில் ஒவ்வொரு நாளும் தேற வேண்டும், வளர வேண்டும் என்பது தேவனுடைய திட்டம்.

விசுவாசம் என்பது வேறு (FAITH), நம்பிக்கை என்பது வேறு (HOPE). சிலர் சில நம்பிக்கைகளையே

விசுவாசம் என்று எண்ணி வளர்ச்சிக் குன்றிப் போகிறார்கள். இருக்கிற ஒன்றை இதுதான் என்று ஏற்றுக் கொள்வது நம் பிக்கை. கண்ணுக்கு காணப்படாதவைகளை நிச்சயித்து இருதயத்தில் ஏற்றுக் கொள்வது விசுவாசம். இந்த விசுவாசத்தை ஆராய்ச்சி செய்தால் அது கிளை கிளையாய் பிரிந்து கொண்டே போகும்.

- ☞ அவிசுவாசம் (-)
- ☞ அற்ப விசுவாசம் (+)
- ☞ விசுவாசம் (++)
- ☞ பெரிய விசுவாசம் (++++)

உங்களுக்குப் புரிய வேண்டும் என்பதற்காக இப்படி குறியிட்டு எழுதியிருக்கிறேன். பொதுவாக ஜெபமே ஜெயம் என்று பாட்டுப் பாடுகிறோம். அது சரிதான் தவறு ஏதுமில்லை. ஆனால் வேதம் சொல்வதைக் கவனியுங்கள். ‘நம்முடைய விசுவாசமே உலகத்தை ஜெயிக்கிற ஜெயம்’ (1யோவா5:4). அப்படியானால் ஜெபம் எப்பொழுது ஜெயமாகிறது தெரியுமா? விசுவாசத்தோடு வினைபுரிகிற போது.

இதற்கு இரண்டு வசனங்களை என்னால் மேற்கோள் காட்டமுடியும். 1. விசுவாசமுள்ளவர்களாய் ஜெபத்தில் எவைகளைக் கேட்கிறீர்களோ (மத் 21:22) 2. விசுவாசமுள்ள ஜெபம் பிணியாளியை இரட்சிக்கும் (யாக் 5:15). எனவே ஜெபிப்பது நல்லது. விசுவாசத்தோடு ஜெபிப்பதுதான் உச்சிதம்.

'....விசுவாசத்தை துவங்குகிறவரும் முடிக்கிற

வருமாயிருக்கிற இயேசுவை நோக்கி நமக்கு நியமித்திருக்கிற ஓட்டத்தை பொறுமையோடே ஓடக்கடவோம் (எபி 12:1).”இந்த வசனத்தின் படி நமது ஆவிக்குரிய ஓட்டத்தில் விசுவாசத்தை துவக்குகிறவரும் முடிக்கிறவரும் கர்த்தர் தான் என்பது உண்மையானாலும் இவ்விரண்டிற்குமிடையே (துவக்கத்திற்கும் முடிவிற்கும்) நாம் செய்ய வேண்டிய ஒரு பங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

II தீமோத்தேயு 4:7ல்.... ‘ ஓட்டத்தை முடித்தேன், விசுவாசத்தைக் காத்து கொண்டேன். இது முதல் நீதியின் கிரீடம் எனக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று எழுதப்பட்டுள்ளபடியால் ஓட்டத்தை முடிப்பவர்களல்ல, விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொள்கிறவர்களுக்கே நீதியின் கிரீடம் (எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல்) என்பதை உணருதல் வேண்டும்.

- ✽ ஆபிரகாம் விகாவசத்தில் வல்லவனான்(ரோம4:21)
- ✽ ஸ்தேவான் விகாவசத்தில் நிறைந்தவனான் (அப் 6:8)
- ✽ நீங்கள் விகாவசத்தில் விருத்தியடைந்து (IIகொரி 10: 16)

என்று வேதத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளபடியால், விசுவாசம் என்பது ஒரே அளவில் நிற்கக் கூடியதாய் இராமல், நாளுக்கு நாள் நம்மில் வளரக்கூடியதாயும், பெருக்கக்கூடியதாயும் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் உணருதல் வேண்டும்.

சிலர் ஆவிக்குரிய ஓட்டத்தை ஆரம்பிக்கிற பொழுது வெகு நேர்த்தியாக ஆரம்பிக்கிறார்கள். என்னே பரிதாபம்! அதிவிரைவில் விசுவாசத்தை விட்டு வழிவிலகிப்போகிறார்கள். இப்படி வழிவிலகிப்போவதற்கு

பல காரணங்கள் உண்டு. உலகம், மாமிசம், பிசாசு என பல அம்சங்கள், சில கண்ணிகளை விரித்து இப்படிப்பட்டவர்களை சிக்கி சீரழித்துவிடுகின்றன. ஏனோக்கு அறுபத்தைந்து வயதான பொழுது மெத்தூசலாவைப் பெற்றான். அப்பொழுது தேவனோடு சஞ்சரிக்க ஆரம்பித்த அவன் தொடர்ந்து முந்நூறு ஆண்டுகள் தேவனை விசுவாசித்து அவரோடு நடந்தான். அவன் விசுவாசப்பாதையில் எந்தத் தடுமாற்றமும் இல்லை.

இந்த முந்நூறு ஆண்டுகள் அவன் சந்நியாசியாக இருந்தானா? மனித சஞ்சாரமில்லாத இடத்தில் இருந்தானா? என்று கேள்வி கேட்டுப்பாருங்கள்.

இல்லை என்பது மாத்திரமல்ல குடும்பத் தோடிருந்தான், குமாரர், குமாரத்திகளையும் பெற்றெடுத்தான் என்று வேதம் நமக்கு சொல்லுகிறது. குடும்பமோ, குழந்தைக் குட்டிகளோ அடுத்தடுத்து வந்த எந்த வரவுகளோ அவன் விசுவாச வாழ்வை பலவீனப்படுத்தவில்லை.

பிரியமானவர்களே! இவ்வுலகம் அநித்தியமானது. நித்திய ஜீவனை சுதந்தரிக்கும்படி தெய்வப்பிள்ளைகளாகிய நாம் விசுவாசத்தினாலே இவ்வுலகத்தின் காரியங்களை விட்டு தேவனுக்கு அடுத்தவைகளை அனைத்துக் கொள்ள வேண்டும்..

இமெனேயும், அலெக்சந்தரும் விசுவாசமாகிய கப்பலை சேதப்படுத்தினார்கள் என்று பவுல் (I தீமோ 1: 19,20-ல்) அங்கலாய்ப்பதைப் பாருங்கள். விசுவாசம் கப்பலோடு ஒப்பிட்டு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கப்பல்

உடைந்தால், தப்ப முடியுமா? கரை சேர முடியுமா? எனவே பிரியமானவர்களே! உங்கள் விசுவாசமாகிய கப்பலைக் காத்துக் கொண்டால்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற நாளிலே கரைசேர முடியும். இங்கே யார் இந்த இமெனேயும், அலெக்சந்தரும். அவர்கள் எப்படி விசுவாசமாகிய கப்பலை சேதப்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்ற கேள்வி உங்களுக்கு எழும். அதற்காக ஒரு சிறிய விளக்கத்தை இங்கு பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

I தீமோத்தேயு 1:19-ல் நல்மனசாட்சியை தள்ளுகிறவர்கள் விசுவாசமாகிய கப்பலை சேதப்படுத்துகிறார்கள் என்று பவுல் தெளிவாக எழுதியுள்ளார். உங்கள் மனசாட்சி குற்றமற்றதாய், சுத்த மனசாட்சியாய் இருத்தல் அவசியம்.

தவறு செய்கிற பொழுதும், பிரமாணங்களை மீறுகிறபொழுதும் அது துடிக்கும், உணர்த்தும், ஒப்புரவாகுதலே அதற்கு மருந்து. அதை பயன்படுத்துகிறவர்கள் நல்மனசாட்சி உடையவர்களாய் வாழ்கிறார்கள்.

மனசாட்சி துடிக்கும்பொழுது, உறுத்தும்பொழுது ஒப்புரவாவதற்கு மறுத்து தங்கள் இருதயத்தை கடினப்படுத்துகிறவர்கள் மனசாட்சியில் குருண்ட பொய்யராகிறார்கள். அவர்கள் மாயக்காரர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அக்கினிக் கடலே தீர்ப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த இமெனேயும், அலெக்சந்தரும் தங்கள் நல் மனசாட்சியை கெடுத்துக் கொண்டது எப்படி? என்று

அறிய ஆவலா? நிருபங்களை நிதானமாக வாசித்துப் பாருங்கள்.

- ✻ கன்னனாகிய அலெக்சந்தர் எனக்கு வெகு தீமை செய்தான் (II தீமோ4:14)
- ✻ அவர்களுடைய வார்த்தை (கள்ளப்போதகம்)
- ✻ அரிபிளவையைப் போல் படரும் (II தீமோ2:17)

இமெனேயும், பிலேத்தும் அப்படிப்பட்டவர்கள். உங்களுக்கு ஏதாவது புரிகிறதா? நிலைமை என்னவென்று அறிய முடிகிறதா? விசுவாசிகளுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் நல்மனசாட்சியை காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய வழியைக் குறித்த எச்சரிக்கை இந்தப் பகுதியில் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

கர்த்தருடைய ஊழியக்காரனுக்கு விரோதமாக எழும்புகிறவர்கள், எழுதுகிறவர்கள், எள்ளி நகையாடுகிறவர்கள் அலெக்சந்திரைப்போல ஊழியர்களுக்கு இடையூறு செய்து நல்மனசாட்சியை கெடுத்து விசுவாசமாகிய கப்பலைச் சேதப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள்.

கூட்டம் கூட வேண்டும் என்பதற்காக, தங்கள் பைகள் நிரம்ப வேண்டும் என்பதற்காக சத்தியத்தை திரித்து, வலையை விரித்து ஆத்துமாக்களை வழிவிலகச் செய்கிற (கள்ள) போதகர்கள் இமெனேயைப் போன்று நல்மனசாட்சியைக் கெடுத்து விசுவாசமாகிய கப்பலைச் சேதப்படுத்திக் கொள்ளாதீர்கள்.

ஊழியர்களே! விசுவாசிகளே! கவனமாயிருங்கள். உங்கள் விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால் அதுதான் உங்களை நீதிமானாக்குகிறது.

ஆபிரகாம் விசுவாசித்தான். அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது. அதனால்தான் விசுவாசத்தால் நீதிமானக்கப்படுகிறோம் என்று வேதம் சொல்கிறது. விசுவாச வீரர் பட்டியலை நன்றாக வாசித்துப் பாருங்கள், அவர்கள் விசுவாச வீரர்கள் மாத்திரமல்ல நீதிமான்கள் என்று வேதம் உறுதிசெய்கிறது.

- ✻ ஆபேல் - நீதிமான்
- ✻ நோவா - நீதிமான்
- ✻ ஆபிரகாம் - நீதிமான்

இந்த வரிசைப்படி பார்த்தால் பகிரங்கமாக எழுதாவிட்டாலும் விசுவாச வீரர்கள் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கிற ஏனோக்கும் நீதிமான் என்று தேவன் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார் என்பது நிச்சயம்.

எனவே பிரியமானவர்களே! கெட்டுப்போக பின் வாங்குகிறவர்களாய் இராமல் ஆத்துமா ஈடேற விசுவாசிகளாய் இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

விசுவாசம் என்பது கெஞ்சிக் கூத்தாடி கதறி கையை ஊன்றி கரணம் போட்டு எதையாகிலும் பெற்றுக் கொள்வது அல்ல. கர்த்தருக்குக் காத்திருந்து அவர் தருகிறபொழுது பெற்றுக் கொள்வது தான் விசுவாசம்.

இப்போது நான் சொல்வது கேட்பதற்கு கொஞ்சம் கடினமாகத்தான் இருக்கும். நாம் கேட்டது கிடைக்காமல் போனாலும், காத்திருந்து கிட்டாமல் போனாலும் கர்த்தருக்குள் ஸ்திரமாய் இருப்பது தான் விசுவாசம். நான் சொல்வது குழப்பமாக இருக்கிறதா? நம்ப

முடியவில்லையா? திறந்த மனதுடன் வேதத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். ஸ்திரீகள் சாகக்கொடுத்த தங்களுடையவர்களை உயிரோடெழுந்திருக்கப் பெற்றார்கள்: வேறு சிலர் மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலை அடையும்படிக்கு, விடுதலை பெறச் சம்மதியாமல், வாதிக்கப்பட்டார்கள் (எபி 11:35). புரிகிறதா? பெறுவதும் விசுவாசம்தான். இழப்பதும் விசுவாசம்தான். கர்த்தரை உறுதியாய் பற்றிக் கொள்வதே விசுவாசம் என்பதன் இலக்கணம்.

பிரியமானவர்களே! நீங்கள் கேட்டது கிடைத்தால் கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம், அது விசுவாசத்தின் வெற்றி. நீங்கள் கேட்டது கிடைக்காமல் போனாலும், ஆண்டவருக்குள் நீங்கள் நிலையாய் நிற்பது விசுவாச வாழ்வின் வெற்றி. விசுவாசிக்கிறவன் பதறான் என்று வேதம் சொல்கிறது. நான் என் சபையாரிடம் வேடிக்கையாகச் சொல்வேன்.

- ✳ விசுவாசிக்கிறவன் பதறான்
- ✳ கையையும், காலையும் உதறான்
- ✳ காண்போரிடமெல்லாம் கதறான்

அப்படியானால் அமரிக்கையும், நம்பிக்கையுந்தான் விசுவாச வீரனின் அழகு. ஏனோக்கு தேவனோடு நடந்தான், பிரதிஷ்டையுள்ளவனாக இருந்தான் என்ற வரிசையில் அவன் விசுவாச வீரனாகத் திகழ்ந்தான் என்பதும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. எடுத்துக் கொள்ளப்பட விசுவாசிக்கிறவர்களாயிருங்கள்,

5

தேவனுக்கு பிரியமான ஏனோக்கு

ஏனோக்கினிடத்தில் காணப்பட்ட இன்னும் ஒரு சிறப்பைப் பாருங்கள். எபிரேயர் 11:5-ல் அவன் தேவனுக்கு பிரியமானவன் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. எண்ணற்ற பக்தர்களை தேவன் மிக நேசித்திருந்தாலும் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவில்தான் “பிரியமானவன்” என்ற அந்தஸ்தை பரிசுத்தவான்களில் சில குறிப்பிட்டவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள்.

சகலத்தையும் வார்த்தையினாலே சிருஷ்டித்த தேவன் பார்த்துப் பார்த்து மிகவும் கவனமாய், நேர்த்தியாய் தமது சாயலாக உண்டாக்கிய முதல் மனிதனாகிய ஆதாமைக் கூட பிரியமானவன் என்று சொல்லவில்லை.

வம்ச வரலாற்று அட்டவணையின்படி தேவனுக்கு பிரியமானவனாக நடந்து, நற்பேறு பெற்றவன் அந்த ஏனோக்கு. அதனால்தான் அந்த பிரியமானவனை தேவன் எடுத்துக் கொண்டார்.

முழுவேதாகமத்தையும் நீங்கள் வாசித்துப் பார்த்தால் **பிரியமானவன்** என்ற சாட்சி பெற்றவர்களின் வாழ்க்கையில் இயற்கைக்கு மேலான அற்புதங்கள் மற்றும் நிகழ்வுகள் நடந்திருக்கின்றன. மேற்கோளாக

சொல்ல வேண்டுமென்றால் பழைய ஏற்பாட்டில் தானியேல். அவன் தேவனுக்குப் பிரியமாய் இருந்த படியால், மகா உன்னதமான ஆயிரக்கணக்கான உலக வரலாற்று நிகழ்வுகளை தீர்க்கதரிசனமாக பதிவு செய்ய வெளிப்பாடு அளித்தார்.

அதுமட்டுமா! தமது தூதனை அனுப்பி முன்னே சிங்கங்களின் வாய்களைக் கட்டிய தேவன் மிகாவேலையும், காபிரியேலையும் இவனுக்காக அனுப்பி வைத்தார்.

புதிய ஏற்பாட்டில் "இவர் என் நேச குமாரன்" என்று தேவன் சாட்சி சொன்னபோது, வானம் திறக்கப்பட்டு பரிசுத்த ஆவியானவர் புறாவைப்போல கிறிஸ்துவின் மேல் இறங்கினதை மனிதர்கள் கண்டார்கள்.

கிறிஸ்து வருகிறபொழுது மணவாளனாக வருவார், அப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறவர்களை எப்படி அழைப்பார் என்பதற்கு உன்னதப்பாட்டின் புத்தகம் முன் உதாரணமாக இருக்கிறது. மணவாளன், மணவாட்டியை அழைப்பதற்கு பயன்படுத்திய அதிமுக்கியமான நான்கு சொற்களில் பிரியமே என்ற வார்த்தையும் ஒன்று. ஆம்! அவர் வருகிறபொழுது நம்மை பிரியமே! என்று அழைப்பார். அவருக்கு (சொந்தமானவர்கள்) பிரியமானவர்கள் அவருடைய வருகையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

அதினால்தான் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும் எபேசியர் 5:10 ல் கர்த்தருக்கு பிரியமானது இன்னதென்று சோதித்துப் பாருங்கள் என்று அறிவுறுத்துகிறார்.

ஆம் பிரியமானவர்களே! நீங்கள் தற்பிரியராய் வாழக்கூடாது. மனிதரைப் பிரியப்படுத்துகிறவர்களாய் வாழக்கூடாது. கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்துகிறவர்களாய் வாழ வேண்டும். நான் நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது செய்கிறேன், நலிந்தோருக்கு வாழ்வு கொடுக்கிறேன் என்று நீங்கள் சொன்னால் நல்லதுதான், தப்பில்லை. மொர்தெகாய் தன் சகோதரருக்கு பிரியமுண்டாக நடந்து கொண்டான். இதனால் மக்களுக்கு நல்லது பிறக்குமே தவிர அவன் ஆத்துமாவுக்கு எந்த அளவுக்கு நன்மையுண்டானது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அதே வேளையில் சாமுவேலைக் குறித்து சொல்லப்பட்ட இந்த வசனத்தைக் கவனித்துப் பாருங்கள், சாமுவேல் என்னும் பிள்ளையாண்டானோ, பெரியவனாக வளர்ந்து, கர்த்தருக்கும் மனுஷருக்கும் பிரியமாக நடந்து கொண்டான் (1 சாமு2:28). நாமும் மனுஷருக்கு மாத்திரமல்ல, தேவனுக்குப் பிரியமாய் நடக்க விரும்ப வேண்டும்.

ஒரு மனிதன் தேவனுக்கு இது பிரியமாயிருக்குமா? என்று படாத பாடுபட்டு முயற்சி எடுத்துத் தேடினான். ஆனால் அது தேவனுக்கு பிரியமில்லை என்று பின்னர் தான் விளங்கியது. அந்தக் கூட்டு முயற்சியில் ஒரு தீர்க்கதரிசி ஈடுபட்டதுதான் வேடிக்கையான காரியம்.

அது எது? என்று அறிய ஆவல் பொங்கி வருகிறதா? பாலாக் என்ற அரசன் இந்த இடத்திலிருந்து இஸ்ரவேலை சபிப்பது தேவனுக்குப் பிரியமா? என்று தீர்க்கதரிசியாகிய பிலேயாம் மூலமாக ஆராய்ந்தான். ஆனால் தீர்க்கதரிசியோ இஸ்ரவேலை ஆசீர்வதிப்பதே

கர்த்தருக்குப் பிரியம் என்று கண்டான். ஆம் பிரியமானவர்களே! நமக்கு தீமையை வெல்ல நன்மையை அருள்வதே தேவனுடைய பிரியம். உங்களை ஆசீர்வதிப்பதுதான் தேவனுக்குப் பிரியம்.

ஏனோக்கு முந்நூற்று அறுபத்தைந்து ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அத்தனை ஆண்டுகளும் தேவனுடைய பிரியம் அவன் மேல் இருந்தது. அதன் முடிவு மரணத்தைக் காணாமல் அவன் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டான். முந்நூற்று அறுபத்தைந்து நாட்கள் கூட (ஒரு ஆண்டு) தேவனுக்குப் பிரியமாய் வாழ்க்கை நடத்த முடியாதபடி பின்வாங்கிப் போகிற கிறிஸ்தவர்களைக் கண்டு வேதனைப்படுகிறேன்.

வாழ்க்கையில் கொஞ்சம் குறைவுகள் வந்தவுடனே, தேகத்தில் சிறிய நோய் வந்தவுடனே தேவனை விட்டு விலகி உலகப் பிரியராய், சுகபோகப் பிரியராய் மாறிவிடுவது எவ்வளவு வேதனை.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கட்டுகளோ, நிர்வாணமோ, நாசமோசமோ, பட்டினியோ, கிறிஸ்து இயேசுவின் அன்பைவிட்டு என்னை பிரிக்கமுடியாது என்று அழுத்தமாக சொல்வதைக் கவனித்துப் பாருங்கள்.

தேவனுக்கு பிரியமுள்ளவைகளை செய்கிறவனே பிரியமுள்ள வழிகளில் நடக்கிறவனே தேவனுக்கு பிரியமானவன்.

**உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய
எனக்கு கற்றுத் தாரும் தெய்வமே**
என்று பாடிக் கொண்டே, தேவன் கற்றுத்தருகிற

அவருக்குப் பிரியமான அம்சங்களை தொடர்ந்து கவனியுங்கள்.

(I) இயேசுவானவர் ஞானஸ்நானம் பெற்று கரையேறின பொழுது வானம் திறக்கப்பட்டது. 'இவர் என் நேசகுமாரன் இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன்' என்று தேவன் சாட்சி சொன்ன சூழலைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

அப்பொழுது அவர் ஏறக்குறைய முப்பது வயது உடையவராய் இருந்தார் என்று லூக்கா சுவிசேஷத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. முப்பது ஆண்டுகள் வரை மௌனமாக இருந்த பிதா வானத்தைத் திறந்து பரிசுத்த ஆவியை அனுப்புவதற்கும் அவரில் பிரியமாய் இருக்கிறேன் என்று முழங்க வைத்ததற்கும் எது அடிப்படைக் காரணம். அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றது தானே.

நீங்கள் தேவப்பிரியராய் இருக்க விரும்புகிறீர்களா? திருவசனத்தின் படி திருமுழுக்கை பெற்றே தீர வேண்டும்.

நான் பாரம்பரியமிக்க கிறிஸ்தவ குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன், பாவமே செய்யாதவன், பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெற்றவன். எனக்குத் திருமுழுக்கு அவசியமில்லையென்று நீங்கள் எனக்கு சொல்லக் கூடாது, சொல்லவும் முடியாது.

ஏனென்றால், ஞானஸ்நானம் என்பது சடங்கல்ல, திருச்சபை கண்டுபிடித்த சட்டமும் அல்ல. அது தேவனுடைய நீதி என்று இயேசு சொன்னார். அது இயேசுவின் கட்டளை (மத் 28:20). அது தேவனோடு

பண்ணுகிற நல்மனசாட்சியின் உடன்படிக்கை என்று பேதுரு சொல்கிறார்(1 பேதுரு 3:21). அது கிறிஸ்துவின் மரணத்தோடு இணைக்கிறது என்று பவுல் சொல்லி இருக்கிறார்.

பரிசுத்த ஆவியினால் உற்பத்தியான இயேசு கிறிஸ்துவே ஞானஸ்நானம் பெற்றார். நியாயப் பிரமானத்தின்படி குற்றம் சாட்டப்படாத வரை பரிசேயனாக வாழ்ந்த பவுல் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெற்ற பிறகு பயபக்தியோடு கொர்நேலியு வீட்டார் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்.

இப்படியிருக்க என் அன்பு வாசகரே! நீங்கள் தண்ணீரை விலக்கலமா? திரு முழுக்கை தவிர்க்கலமா? திருசித்தத்தை நிறைவேற்ற தாமதிக்கலமா? கூடாது, கூடவே கூடாது. தம்முடைய சபையை எடுத்துக் கொள்ள கிறிஸ்து சீக்கிரம் வரப்போகிறார், சந்தா கட்டி சபையில் அங்கத்தினராக இருக்கலாம். ஆனால் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையினில் அங்கமாக வேண்டுமென்றால் நிச்சயமாக நீங்கள் ஜலத்தினால் பிறந்தே ஆக வேண்டும்.

இப்பொழுது நீ தாமதிக்கிறதென்ன? நீ எழுந்து ஞானஸ்நானம் பெற்று, உன் பாவங்கள் போகக் கழுவப்படு (அப் 22:16).

(II)...ஜெபம் கர்த்தருக்குப் பிரியமானது என்று நீதிமொழிகள் 15:8 வசனம் சொல்கிறது. ஜெபிக்கிற எல்லோரும் அவருக்குப் பிரியமானவர்கள் என்றாலும், ஜெபிப்பவனுக்கென்று ஒரு தனிப்பட்ட தகுதி இருக்க

வேண்டுமென்று அந்த வசனத்தின் முற்பகுதியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. யாருடைய ஜெபம் கர்த்தருக்குப் பிரியம் தெரியுமா? செம்மையானவர்களின் ஜெபமே. தானியேல் புத்தகத்தை நிதானமாக வாசித்துப் பார்த்தால் "பிரியமான தானியேலே, பிரியமான புருஷனே, நீ பிரியமுள்ளவன்" என்று மூன்று முறை குறிக்கப்பட்டு இருக்கிறது நீங்கள் அறியலாம்.

தானியேல் தினம் மூன்று வேளை தவறாமல் ஜெபித்தார் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் அவரது ஜெபத்திற்கு இரண்டு முக்கிய அம்சங்கள் இருந்தது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?

1. செம்மையானவர்களின் ஜெபம் (நீதி 15:8)

2. தமக்குப் பயந்து தமது கிருபைக்கு காத்திருக்கிறவர்கள் மேல் கர்த்தர் பிரியமாய் இருக்கிறார் (சங் 147:11) என்ற இவ்விரண்டு வசனங்களுக்கும் இலக்கணமாய்த் திகழ்ந்தது தானியேலுடைய ஜெபம்.

தானியேலுக்குப் பாபிலோனிலே இரண்டு விதமான சோதனை வந்தது, ஒன்று உணவை வைத்து உடலீதியான சோதனை. மற்றொன்று உணர்வை (தேவனை நோக்கி விண்ணப்பிக்க தடை) மையமாக வைத்து உளீதியான சோதனை.

இவ்விரண்டிலும் உடலிலும், உள்ளத்திலும் தன்னை தீட்டுப்படுத்தாமல் காத்துக் கொண்டவர் இந்த தானியேல் என்பதை நீங்கள் இருதயத்தில் வைத்து

யோசிக்க வேண்டும். பாவிகளுடைய ஜெபம் (யோவா 9:31) அதாவது துன்மார்க்கருடைய பலி கர்த்தருக்கு அருவருப்பானது. நீங்கள் மணிக்கணக்காய் ஜெபிக்கலாம், விதவிதமாய் துதிக்கலாம். ஆனால் அதில் தேவன் பிரியப்படுவாரா? என்று நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்து உங்களை சீர்தூக்கி, உங்கள் நடைகளை சீராக்கிக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

ஜெபம் என்பது பள்ளிப் பிள்ளைகள் வாய்ப்பாடு ஒப்புவிப்பது போல சொல்லுவதும் அல்ல, ஒரு வழிப்பாதையும் அல்ல, ஜெபம் என்பது நாம் ஆண்டவரோடு பேசுவது மாத்திரமல்ல அவர் நம்மோடு பேசுவதற்கு காத்திருப்பது.

சிலருக்கு அதெற்கெல்லாம் நேரம் கிடையாது. தொலைக்காட்சியில் செய்தி வாசிப்பது போல மனதில் உள்ளதையெல்லாம் ஆண்டவரிடம் கொட்டிவிட்டு தேவ சமூகத்தைவிட்டு ஓடிவிடுகின்றனர். அவர்களுக்கு ஜெபித்தோம் என்ற திருப்தி ஏற்படுமே தவிர தேவனிடத்தில் பதிலைப் பெற்று திருப்தியடைவதில்லை.

ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்கு தானியேல் ஜெபம் பண்ணினார். ஜெபம் என்றால் சாதாரணமாக அல்ல. உபவாசித்து ஜெபம் பண்ணினார். உபவாசம் என்றால் ஒரு நாள் அடையாள உண்ணாவிரதம் அல்ல, அடையும் வரை உண்ணாவிரதம் இருந்தார்.

அதாவது கர்த்தருக்குக் காத்திருந்தார். ஒரு வாரம் போயிற்று, இரு வாரம் போயிற்று, மூன்றாம் வாரமும் வந்தாயிற்று. அவன் கவலைப்படவுமில்லை காத்திருப்பதை

விடவுமில்லை. காத்திருப்பதே காலத்தை கடத்துவது ஆகாது. கர்த்தருக்கு காத்திருப்போர். வெட்கப்பட்டுபோவது இல்லை என்பதே யதார்த்தம். என்ன ஆச்சரியம்! செம்மையானவனும் காத்திருப்பவனுமாகிய தானியேலினிடத்திற்கு காபிரியேல் தூதனே வந்து விட்டான். பல சிறப்பு செய்திகளை அவன் சொன்னாலும், நீ கர்த்தருக்குப் பிரியமானவன் (தானி 9:23) என்று சொன்னதே மிக உன்னதமான வார்த்தைகள்.

ஏனோக்கு தேவனுக்குப் பிரியமுள்ளவன். எனவே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டான். செம்மையான இருதயத்தோடு நீங்களும் ஜெபத்தில் காத்திருங்கள், அவர் உங்கள் மேல் பிரியப்படுவார், உங்களை அவர் வருகையில் எடுத்துக் கொள்வார்.

(III) கீழ்ப்படிதலில் பிரியப்படுகிறார். 1 சாமுவேல் 15:22 வசனத்தைக் கவனித்துப் பாருங்கள்....."சர்வாங்க தகனங்களும் பலிகளும் கர்த்தருக்குப் பிரியமாயி ருக்குமோ? கீழ்ப்படிதலும்.... உத்தமம்"

இந்த வசனத்தை நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தால் கீழ்ப்படிதலில் தேவன் பிரியப்படுகிறார் என்று நீங்கள் அறிய முடியும். உலகில் முதல் முதலில் பிரவேசித்த பாவம் கீழ்ப்படியாமையே! ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமை அனைத்து மாந்தருக்கும் சாபத்தைக் கொண்டுவந்தது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் கீழ்ப்படிதல் (பிலி 2:8) மனுக்குலத்திற்கு ஜீவனைக் கொண்டு வந்தது.

கிறிஸ்து கீழ்ப்படிந்தார் என்று குறிப்பிடாமல் சிலுவையின் மரணபரியந்தம் கீழ்ப்படிந்தார் என்று பவுல்

எழுதியிருப்பது கவனிக்க வேண்டிய அதிமுக்கியமான காரியமாகும். ஆரம்பத்தில் அனைவரும் அனைத்திற்கும் கீழ்ப்படிவது இயல்பு. காலப் போக்கில் கீழ்ப்படியாமை உள்ளே வந்து புகுந்து கொள்வதுதான், வேதனைக் குரியது. கர்த்தருடைய தாசனாகிய மோசே கர்த்தரின் வார்த்தையின்படியே கன்மலையை அடித்து தண்ணீரை வரவழைத்தான். நல்லது! மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி.

மறுபடியும் அதே பிரச்சினை கர்த்தரின் வார்த்தைக்கு மாறாக கன்மலையை அடித்ததால் மக்கள் மகிழ்ந்தனர். ஆனால் மகேசனோ மகிழ்ச்சியடையவில்லை. தேவனுடைய பிரியம் மோசேக்கு கிட்டாமல் போயிற்று. அதினால் கானானுக்குள் கால் வைக்கும் பாக்கியத்தை அவன் இழந்தான்.

அதே வேளையில் விசுவாசிகளின் தகப்பனாகிய ஆபிரகாமை கவனித்துப் பாருங்கள். அவன் அழைக்கப்பட்ட போது, கீழ்ப்படிந்து தான் போகும் இடம் இன்னதென்று அறியாமல் புறப்பட்டு போனான் (எபி 11:8).

என் அன்பு வாசகரே! இந்த இடத்தில் நான் முக்கியப்படுத்த விரும்புவது என்னவென்றால், கர்த்தர் அழைத்த அழைப்புக்கு பரிபூரணமாய் கீழ்ப்படியுங்கள்.

உங்களை தம்முடைய மகிமையான ஊழியத்திற்கு கர்த்தர் அழைத்திருந்தால் அதை நிறைவேற்ற தாமதம் செய்யாதிருங்கள். தாமதமும் ஒரு விதத்தில் கீழ்ப்படியாமை தான்.

அடையாளம் எனக்கு காண்பித்தால்தான் நான்

போவேன் என்று அடம்பிடிக்காதீர்கள். அடையாளம் பெற்றுக் கொண்ட மோசே, கானான் அடையாமல் போனான். போகும் இடம் இன்னதென்று அறியாமல் கீழ்ப்படிந்து புறப்பட்டுப்போன ஆபிரகாம் விசுவாசிகளின் தகப்பனான். நீங்கள் இனிவரும் நாட்களில் எப்படியிருக்க விரும்புகிறீர்கள். விசுவாசிகளுக்குத் தகப்பனாக இருக்க விரும்புகிறீர்களா? எல்லோரையும் விடுதலையாக்கிவிட்டு வாக்குத்தத்தத்தை சுதந்தரிக்காமல் நீங்கள் கல்லறைக்குப் போக விரும்புகிறீர்களா?

கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகள் மேல் தேவ கோபாக்கினை வரும் என்று எபேசியர் 5:6 வசனத்திலும், கீழ்ப்படிதல் தேவனுக்குப் பிரியம் என்று 1 சாமு 15:22லும் எழுதப்பட்டுள்ளதே, இதில் நீங்கள் எதைப் பிடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறீர்கள்.

ஏனோக்கு தேவனுக்கு பிரியமானவனாக இருந்ததினால் தேவன் அவனை எடுத்துக் கொண்டார். நீங்களும் அழைத்த அழைப்புக்கு கீழ்ப்படிந்தால் கர்த்தர் உங்கள் மேல் பிரியப்படுவார். உங்களை எடுத்துக் கொள்வார். சத்தியத்திற்கு கீழ்ப்படியுங்கள், திருவசனத்திற்கு கீழ்ப்படியுங்கள், இளைஞரே மூப்பருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்.

மொத்தத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள், நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவீர்கள்.

இந்தக் கீழ்ப்படிதலில் இன்னும் ஒரு துணைப்பகுதி இருக்கிறது. தமக்கு கீழ்ப்படிகிறவர்கள் மேல் கர்த்தர் பிரியமாயிருக்கிறது மாத்திரமல்ல, மற்றுமொரு

காரியத்திலும் பிரியப்படுகிறார், வசனத்தைக் கவனியுங்கள். பிள்ளைகளே! உங்கள் பெற்றோருக்கு எல்லாக் காரியத்திலேயும் கீழ்ப்படியுங்கள். இது கர்த்தருக்குப் பிரியமானது (கொலோ 3:20). இந்த வசனத்தின்படி எல்லாக் காரியத்திலேயும் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியது பிள்ளைகளின் கடைமை.

அறிவு ஜீவிகளாகிய சில பிள்ளைகள், அசட்டைக்-காரர்களாய் மாறி பெற்றோர்களை தூக்கியெறிந்து பேசுவதை பல இடங்களில் பார்க்கிறேன். தங்களை போஷிக்கிற, தங்களை படிக்க வைத்து ஆளாக்குகிற அன்பு பெற்றோரை அம்பு வார்த்தைகளால் குத்திச் சிதைக்கிற பிள்ளைகளே! சொந்த தகப்பனை மதிக்காத நீங்கள் ஜெபத்தில் பிதாவே! என்று அழைத்தால் ஆண்டவர் சிரிக்க மாட்டாரா? சினம் கொள்ள மாட்டாரா? சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

ஈசாக்கு தன் தகப்பனுக்கு கீழ்ப்படிந்தார், தன் ஜீவனைத் திரும்ப பெற்றுக் கொண்டது மாத்திரமல்ல, ஆபிரகாமின் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார். பிள்ளைகளே! திருமணக்காரியம் வரைக்கும் நீங்கள் எல்லாக் காரியத்திலேயும் உங்கள் பெற்றோருக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டியது அவசியம், இது கர்த்தருக்குப் பிரியம்.

நீ எடுத்துக் கொள்ளப்பட விரும்புகிறாயா? அல்லது உன் எதிர்காலத்தை கெடுத்துக் கொள்ள விரும்புகிறாயா? உன் பெற்றோருக்கு கீழ்ப்படியாமையினிமித்தம் துக்கம் ஏற்படுத்தியிருப்பாயானால் அவர்களோடு ஒப்புரவாகு. அவர்களை மகிழ்ச்சியாக்கு!

அவர்கள் மன நிறைவுடன் உன்னை ஆசீர்வதிக்கும்படி அவர்கள் உள்ளத்தை ஆறுதல்படுத்து. யாக்கோபு தன் பிள்ளைகளை ஆசீர்வதித்தான், அது அப்படியே நடந்தது. அதே நேரத்தில் அவனை சஞ்சலப்படுத்தின ரூபனைக் குறித்து அவன் சொன்ன வார்த்தைகளும் அப்படியே நிறைவேறிற்று. பெற்றோர்கள் இருதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து சொல்லும் ஒவ்வொரு வார்த்தைகளும் வீரியமுள்ளது.

எனவே பிரியமான பிள்ளையே! பெற்றோருக்கு கீழ்ப்படிந்து தேவனைப் பிரியப்படுத்துங்கள், கர்த்தருடைய வருகையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவீர்கள்.

(IV) கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியஞ்செய்கிறவன் தேவனுக்குப் பிரியனும் அங்கீகரிக்கப்பட்டவனுமாயிருக்கிறான் (ரோம 14:18). உலகத்திலே உன்னதமான பணி இருக்குமானால் அது கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியம் செய்வதுதான். துதர்களும் வாஞ்சித்தும் கிடைக்கப் பெறாத இந்த பாக்கியத்தை அவர் தந்திருப்பது எத்தனை பெரிய சிலாக்கியம்.

இதையே இயேசுக் கிறிஸ்துவும், ஒருவன் எனக்கு ஊழியம் செய்தால் பிதாவானவர் அவனைக் கனம்பண்ணுவார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

பிரசங்கிப்பதுதான் ஊழியம் என்று நினைத்து விடக்கூடாது. தேவனுடைய இராஜ்யம் வளருவதற்கும், கட்டப்படுவதற்கும், நாம் எடுத்துக் கொள்ளுகிற ஒவ்வொரு முயற்சியும் ஊழியம்தான், மறந்து விடக்கூடாது.

ஊழியங்களில் வித்தியாசங்கள் உண்டு. கிறிஸ்து ஒருவரே என்று 1 கொரிந்தியர் 12:5 சொல்வதைக் கவனியுங்கள். ஆகவே சரீரத்தால், ஆஸ்தியால், கொடுக்கப்பட்ட தாலந்துகளினால் கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்யுங்கள்.

மல்கியா 3:17ல் என் சம்பத்தை சேர்க்கும் நாளில் (எடுத்துக் கொள்ளப்படும் நாளில்) அவர்கள் என்னுடையவர்களாயிருப்பார்கள் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

எவர்கள் என்ற கேள்வி எழும்புகிறதா? அடுத்த வசனத்தை சேர்த்து வாசியுங்கள், “.... தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறவனுக்கும், அவருக்கு ஊழியம் செய்யாதவனுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்தைத் திரும்பவும் காண்பீர்கள்.”

புரிகிறதா? கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்கிறவர்களே அவருடைய வருகையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். ஏனென்றால் அப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனுக்குப் பிரியமானவர்கள்.

ஊழியம் என்பது நமக்கு அளிக்கப்பட்ட கிருபையானாலும், அதில் ஒரு ஒழுங்கையும், அமைப்பையும் தேவன் வைத்திருக்கிறார். தேவன் நமக்கு அளித்த பொறுப்புக்கும், அழைப்புக்கும் மாறாக, எதிராக ஊழியம் செய்வதை தேவன் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

நான்தான் ஊழியத்தைத் தாங்கிப் பிடிக்கிறேன் என்று படம் காட்டுவதெல்லாம் தேவனுக்கு அருவருப்பாய் இருக்கும். கர்த்தருடைய பெட்டியை இழுத்துக் கொண்டு

போன மாடுகள் இடறின பொழுது அசைந்த உடன்படிக்கை பெட்டியை ஊசா தாங்கிப் பிடித்தான். இது நல்ல செயல் போல் நமக்குத் தோன்றினாலும் தேவன் அவனை அடித்தார். அவன் செத்தான். தனக்கு கொடுக்கப்படாத எந்த ஊழியத்திலும் கால் பதிக்க நினைப்பவர்களின் கதி இது தான்.

பயப்படாதீர்கள்! உற்சாகமூட்டும் இன்னொரு செய்தியை சொல்லப் போகிறேன். அப்போஸ்தலர்கள் எட்டாம் அதிகாரத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். கந்தாகே என்ற அரசியல் அமைச்சனான ஒரு எத்தியோப்பியனுக்கு பிலிப்பு நற்செய்தி அறிவித்து ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். சமாரியாவிலே நல்ல ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்தவனை வனாந்திரத்திற்குப் போ என்று ஆவியானவர் சொன்னார்.

ஊழியம் செய்வதல்ல, தேவ சித்தத்தின்படி ஊழியம் செய்வதே முக்கியம் என்று எண்ணி பிலிப்பு வனாந்திரத்திற்குப் போனான். அங்கே தான் மந்திரியை சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

என்னே! ஆச்சரியம். ஞானஸ்நானம் பெற்று கரையேறினவுடனே பிலிப்புவை கர்த்தருடைய ஆவியானவர் கொண்டுபோய் விட்டார். மந்திரி அவரைக் காணாமல் சந்தோஷத்தோடே ஊர் திரும்பினார் (அப் 8:39,40).

இங்கே எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலின் முன்னடையாளத்தை காண்கிறோம். தேவ சித்தத்தின்படி ஊழியம் செய்தால் தேவன் நம்மை எடுத்துக் கொள்வார் என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல திருஷ்டாந்தம்.

இங்கே நீங்கள் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். அடடா! பரவாயில்லையே! ஏனோக்கைப் போல பிலிப்புவும் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டாரே என்று யாரிடமும் சொல்லி விடாதீர்கள்.

புதிய ஏற்பாட்டில் மரணத்தைக் காணாமல் யாரும் பரலோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. பிலிப்புவை ஆவியானவர் கொண்டு போனது உண்மை, பரலோகத்திற்கு அல்ல அவன் ஆசோத்திலே காணப்பட்டு (அப் 8:40) தொடர்ந்து ஊழியம் செய்தான்.

சரி விஷயத்திற்கு வருவோம், தேவ சித்தத்தின்படி ஊழியம் செய்வது, கர்த்தருக்குப் பிரியம். நீங்கள் உங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கிருபையின்படி தேவ சித்தத்தில் நின்று ஊழியம் செய்தால், ஏனோக்கைப் போல அவர் வருகையின் நாளில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவீர்கள்.

(V) கொடுப்பது கர்த்தருக்குப் பிரியம். தம்முடைய பிள்ளைகள் கொடுப்பதை தேவன் பெரிதும் விரும்புகிறார், அதை அவர் எதிர்பார்க்கிறார். அதனால்தான் இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு ஒருவனாகிலும் வெறுங்கையோடு என் சமூகத்திற்கு வரக்கூடாது என்றும் இஸ்ரவேல் புத்திரரிடத்தில் காணிக்கை கேட்டு வாங்கு என்றும் (மோசேயிடம்) தேவன் கட்டளையிட்டிருந்தார்.

..‘யூதாவின் காணிக்கையும், எருசலேமின் காணிக்கையும் கர்த்தருக்குப் பிரியமாயிருக்கும்” என்று மல்கியா3:4லிலும் ‘ உற்சாகமாய் கொடுக்கிறவனிடத்தில் கர்த்தர் பிரியமாய் இருக்கிறார் என்று கொரிந்தியர் 9:7லிலும் வேதத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதை சிந்தித்துப்

பாருங்கள். தேவனை எல்லா விதத்திலும் பிரியப்படுத்த விரும்புகிறவர்கள் கர்த்தருக்குக் கொடுப்பதிலும் உற்சாகமாய் இருத்தல் அவசியம். ஏனெனில் தேவன் அதில் பிரியப்படுகிறார். இதே மல்கியா மூன்றாம் அதிகாரத்தில் அவர் சீற்றத்தைப் பாருங்கள். மனிதன் தேவனை வஞ்சிக்கலாமா? நீங்களோ காணிக்கையினால் என்னை வஞ்சித்தீர்கள் என்று குமுறுகிறார் (மல் 3:8).

கர்த்தருக்குக் கொடுப்பதினால் இவ்வுலகத்தில் நாம் நன்மையை அனுபவிப்பது மாத்திரமல்ல, தேவனைப் பிரியப்படுத்துகிறவர்களாகவும் மாறுகிறோம். அதினால் எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலுக்கு நம்மை நாமே ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்கிறோம்.

- ✠ திருமுழுக்கு கர்த்தருக்குப் பிரியம்
- ✠ ஜெபம் கர்த்தருக்குப் பிரியம்
- ✠ கீழ்ப்படிதல் கர்த்தருக்குப் பிரியம்
- ✠ ஊழியம் கர்த்தருக்குப் பிரியம்
- ✠ கொடுத்தல் கர்த்தருக்குப் பிரியம்

இவைகளைச் செய்து தேவ பிரியத்தில் பூரணப்படுங்கள். எக்காளம் தொனிக்கும் பொழுது ஏனோக்கைப் போல எடுத்துக் கொள்ளப்படுவீர்கள்.

6

தேவனிடத்தில் சாட்சிபெற்ற ஏனோக்கு

நீங்கள் எனக்கு சாட்சிகள் என்று கர்த்தர் சொல்லியிருந்தாலும், ஒரு முக்கியமான காரியத்தை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏனோக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு முன்பாக தேவனிடத்தில் சாட்சி பெற்றார் (எபி 11:5).

உலகத்தில் நம்மைக்குறித்து ‘ஆஹா ஓகோ’ என்று பலர் சாட்சி கொடுக்கலாம். ஆனால் தேவன் நம்மைக் குறித்து என்ன சாட்சி கொடுக்கிறார் என்பது தான் முக்கியம்.

மனிதர்கள் நம்மைக் குறித்து சாட்சி கொடுப்பது நல்லது, போற்றுதற்குரியது என்பது உண்மைதான். ஆனால் அதில் முகஸ்துதியும், மிகைப்படுத்துதலும் சற்றுத் தூக்கலாகவே இருக்கும். அதிலும் ஒருவர் இறந்த பிறகு சொல்லப்படும் சாட்சி ஐம்பது விழுக்காடு இல்லாத ஒன்றுதான்.

ஊழியராகிய நாங்களே இந்தத் தவறை பலமுறை செய்திருக்கிறோம், பல இடங்களில் கண்டிருக்கிறோம். விசுவாச குடும்பங்களில் யாராவது மரித்து விட்டால் அங்கே போய் நின்று கொண்டு நாங்கள் பேசுகிற வார்த்தை இருக்கிறதே அட்டா! என்ன

அருமை! அதற்கென்று ஒரு தனிக் குரல், அற்புதமான வார்த்தைகள்.

இப்படி அவர் உயிரோடிருக்கும் போது பேசியிருந்தால் அதைக் கேட்டாவது அவர் மனம் மாறியிருப்பார். செத்த பிறகு அவர் வீட்டாருக்கு காயம் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக, நாங்கள் மென்மையாகவும், மேன்மையாகவும் பேச வேண்டிய கட்டாயத்திற்குள் தள்ளப்படுகிறோம்.

அரசியல்வாதிகள் படுகுடாக ஒருவரோடொருவர் மோதிக் கொள்வார்கள். அவர்களில் யாராவது ஒருவர் மரித்து விட்டால் அடுத்தவர், ‘மறைந்த நம்முடைய தலைவர் என்னுடைய அருமை நண்பர், அவரது மரணம் நாட்டிற்கு பெரிய இழப்பு’ என்று அறிக்கையிடுவார். இது உண்மையா? யோசித்துப் பாருங்கள். இப்படிச் செய்வது அரசியல் நாகரீகம் அவ்வளவுதான்.

எனக்கு பிரியமானவர்களே! நம்முடைய அடக்க ஆராதனையில் ஆயிரம்பேர் வந்து வானளாவ நம்மைப் புகழ்வது முக்கியமல்ல, வாழும் நாளிலே நல்ல சாட்சியைப் பெறுதல் வேண்டும்.

நமக்கு மனைவியினிடத்தில், பிள்ளைகளிடத்தில், போதகரிடத்தில், சக பணியாளரிடத்தில் என்ன சாட்சி இருக்கிறது என்று யோசித்துப் பாருங்கள், ஏனோக்கைக் குறித்து அவன் குடும்பத்தார் கொடுத்த சாட்சி வேதத்தில் பதிவு செய்யப்படவில்லை. ஆனால் விலையேறப் பெற்றவரிடத்திலிருந்து விசேஷமான சாட்சி அவன் பெற்றிருந்தான்.

தேவனே அவனைக் குறித்து சாட்சி கொடுத்தார் (எபி 11: 5) என்ற வரிகள் எவ்வளவு அற்புதமானவைகள். நம்முடைய ஆண்டவர், நம்மைக் காண்கிறவர், நம் ஜெபத்தைக் கேட்கிறவர் என்பது மாத்திரமல்ல தம்முடைய பிள்ளைகளைக் குறித்து சாட்சி கொடுக்கிறவர் என்பது முக்கியம்.

தேவனிடத்திலேயே சாட்சி பெற்று விட்டான் என்றால் அவன் குடும்பத்தாரிடத்திலும் சாட்சி பெற்றிருப்பான் என்பது அதிக நிச்சயம். வேறு விதமாக இதைச் சொல்ல வேண்டுமானால் குடும்பத்தாரிடத்திலேயே சாட்சி வாங்க முடியாதவன் தேவனிடத்தில் சாட்சி பெறுவது அசாத்தியம் என்பதே.

நீங்கள் வேதத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால் பரிசுத்தவான்களை உற்றுப் பார்த்து அவர்களைக் குறித்து தேவன் சாட்சி கொடுத்ததைக் காண முடியும். அவன் நல்லவன் வல்லவன் என்று பொதுவாக பாராட்டு தெரிவிக்காமல் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் எந்தக் காரியத்தைப் பார்த்து அவர் மகிழ்ந்தார் என்பதையும், அந்தக் காரியத்தைக் குறித்து அவர் என்ன சாட்சி கொடுத்தார் என்பதையும் நீங்கள் உணர முடியும்.

அப்படிப்பட்ட சாட்சியை நாமும் மரிப்பதற்கு முன்பு அல்லது எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு முன்பு நமது வாழ்வில் நாம் பெற வேண்டியது அவசியம்.

(I) என் பரிசுத்தனாகிய ஆரோன் (சங் 106:16) இந்தவசனத்தில் ஆரோனை பரிசுத்தன் என்று சாட்சியிடுகிறார். நம்முடைய தேவன் யார்? அவர்

பரிசுத்தர், அதனால்தான் நான் பரிசுத்தராயிருக்கிறது போல நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள் என்று ஆண்டவர் பிரமாணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார். கிறிஸ்தவனாய் இருப்பது சாதாரண விஷயம். கிறிஸ்துவை விசுவாசித்தாலே அவன் கிறிஸ்தவன் தான். ஆனால் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் பரிசுத்தவானாக மாற வேண்டியது அவசியம்.

பவுல் நிருபங்களை எழுதுகிற பொழுது 'கிறிஸ்தவர்களுக்கு' என்று ஆரம்பிக்காமல் 'பரிசுத்தவான்களுக்கும், பரிசுத்தவான்களாகும்படி அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கும்' என்ற வார்த்தைகளை பயன்படுத்தியிருப்பதை கவனித்துப் பாருங்கள்.

என் அன்பு வாசகரே! வாழ்நாளிலே சாட்சி பெற்ற படியினால் ஏனோக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார், நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற ஆதங்கத்தில் இந்தக் கேள்வியை உங்களைப் பார்த்து கேட்கிறேன்.

உள்ளத்தின் சகல நினைவுகளையும் ஆராய்ந்து அறிகிற தேவன் உங்களைக் குறித்து 'இவன் பரிசுத்தவான்' என்ற சாட்சி கொடுக்க முடியுமா?

உங்கள் மனசாட்சி நீங்கள் ஒரு பரிசுத்தவான் என்று சொல்கிறதா? அப்படி சொன்னால் நீங்கள் பாக்கியவான். கர்த்தரைத் துதிக்கின்றேன்.

உங்கள் சொந்த மனசாட்சியே அப்படி சொல்ல முடியாமல் தவிக்குமானால், உங்களுக்காக

பரிதவிக்கிறேன். ‘பரிசுத்தமாயிருக்கிறவன் இன்னும் பரிசுத்தமாயிருக்கட்டும்’ என்றும் (வெளி 22:11), ‘பரிசுத்தவான்கள் சீர் பொருந்தும் பொருட்டு’ (எபே 4:12) என்ற வசனங்களை வாசித்து விழிப்படையுங்கள்.

பரிசுத்தமடைவதற்கு ஆவி, ஆத்துமாவை ஆயத்தப்படுத்துவது இரண்டாவது கட்டம், இவ்விரண்டையும் எளிதில் கெடுக்கின்ற வேறொன்றை ஆயத்தப்படுத்துவதே முதற் கட்டம்.

என்ன இவர் வித்தியாசமாக எழுதுகிறாரே என்று யோசிக்காதீர்கள். நான் வித்தியாசமாக எழுதவில்லை! அத்தியாவசியத்தை உணர்ந்து எழுதுகிறேன். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் ரோமர் 12:1 ல் எழுதியிருப்பதைக் கவனியுங்கள்.

அப்படியிருக்க சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களை பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுள்ள ஜீவ பலியாக ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன். இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க ‘புத்தியுள்ள ஆராதனை’ (ரோம12:1).

இந்த வசனத்தைத் திரும்ப திரும்ப வாசித்துப் பாருங்கள், உங்கள் தவறு உங்களுக்கே புரியும். எங்கு பார்த்தாலும் ஆராதனைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆராதனையின் யுகம் என்றே சொல்லலாம். அற்புதமான ஆராதனை (*Worship*) அட்டகாசமான இசை (*Music*), ஆரவாரமான துதி (*Praise*) இவைகளுக்காக கர்த்தரைத் துதிக்கிறேன்.

ஆனால் இதுமட்டும் ஆராதனை அல்ல. நம்முடைய சரீரத்தை பரிசுத்தத்திற்கு ஒப்புக் கொடுப்பதுதான் புத்தியுள்ள ஆராதனை. யோசித்துப் பாருங்கள் நீங்கள் இதுவரை செய்தது புத்தியுள்ள ஆராதனையா? புத்தி தெளிவில்லாத ஆராதனையா?

பவுல் இந்த விஷயத்தில் அதிக முக்கியத்துவத்தை செலுத்தியிருக்கிறார். “உங்கள் ஆவி ஆத்துமா சரீரம்... குற்றமற்றதாயிருக்கும்படி காக்கப்படுவதாக” (1 தெச 5:23).

‘துர் இச்சைகளுக்கு இடமாக உடலைப் பேணாமலிருந்து கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைத் தரித்துக் கொள்ளுங்கள்” (ரோம 13:14). உங்கள் சரீரமானது நீங்கள் தேவனாலே பெற்றும் உங்களில் தங்கியும் இருக்கிற பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஆலயமாயிருக்கிறதென்றும், நீங்கள் உங்களுடையவர்களல்லவென்றும் அறியீர்களா? (1 கொரி 6:19).

மேற்கண்ட வசனங்களில் நாம் பரிசுத்தமாவதற்கும், பரிசுத்தவான்களென்று அழைக்கப்படுவதற்கும் நம்முடைய சரீர ஒப்புக் கொடுத்தல் அவசியம் என்று விளங்குகிறதல்லவா?

மாம்ச இச்சை, அலங்கோலமான உடை, அநாவசியப் பேச்சுக்கள் எல்லாமே நம்மைக் கரைப்படுத்துகிறது.

சமீபத்தில் ஒரு கூட்டத்திற்கு சபையாரோடு சென்றிருந்தேன். ஆராதனை அற்புதமாக இருந்தது. ஆராதனையில் நின்று கொண்டிருந்தவர்களில் ஒருவர்

உள்ளாடை என்று தீர்மானித்திருக்கிற ஒன்றை மேலாடையாக அணிந்து கொண்டு ஆடிக்கொண்டிருந்தார். இந்த ஆபாசத்தைப் பார்த்த வாலிபன் ஒருவன், ஐயா இந்தக் காட்சியைப் பார்ப்பதற்கு சினிமாவிற்கே அழைத்துப் போயிருக்கலாமே என்றான். என் முகத்தை எங்கு வைத்துக் கொள்வதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்னமும் தேடுகிறேன் இடமும் கிடைக்கவில்லை.

ஊழியர்களே! வாலிபர்களே! அழகாக உடுத்துங்கள்! நல்லது. அலங்கோலமாக உடுத்தாதீர்கள், ஆபத்தானது. கலர் கலராய் உடுத்துங்கள், நல்லது. கவர்ச்சியாய் உடுத்த விரும்பாதீர்கள்.

கவர்ச்சியைப் பார்த்து வருபவர்கள் கவிழ்ந்து போவார்கள். கல்வாரியைப் பார்த்து வருபவர்கள் மாத்திரமே கல்தூண்களாய் சபையில் இருப்பார்கள்.

உங்கள் உடையில் மாத்திரமல்ல, நடையிலும் பரிசுத்தவானாக விளங்க வேண்டும். நடை என்பது செயலையும், பேச்சையும் குறிக்கும்.

எலிசா ஒரு வீட்டிற்கு அடிக்கடி செல்வார். அந்த வீட்டு எஜமாட்டியாகிய சூனேமியாள் தன் கணவனைப் பார்த்து, ‘...நம்மிடத்தில் எப்போதும் வந்து போகிற தேவனுடைய மனுஷனாகிய இவர் பரிசுத்தவான் என்று காண்கிறேன்’ (II ராஜா4:9) என்று சாட்சியிட்டதை எண்ணிப் பாருங்கள்.

இப்படி நடக்கையிலும், வாழ்விலும்

பரிசுத்தமுள்ளவர்களே ‘என் பரிசுத்தன்’ என்று தேவனால் அழைக்கப்படுவார்கள்.

(II) உண்மையுள்ளவனாகிய மோசே:

எண்ணாகமம் பன்னிரெண்டாம் அதிகாரத்தை வாசித்தால் அங்கே தேவனே இறங்கி வந்து தம்முடைய தாசனாகிய மோசேயைக் குறித்து சாட்சி கொடுத்ததைக் காணமுடியும்.

அது ஒரு பெரிய கதை. ஆரோணையும், மிரியாமையும் எந்த வகையில் சேர்ப்பது என்று தெரியவில்லை. உடன் பிறப்புகளா? உடன் ஊழியர்களா? இவர்கள் இரண்டிலும் சேர்கிறவர்கள். ஆனால் வலுவான கூட்டணி அமைத்து விட்டார்கள். இவர்கள் பேச ஆரம்பித்தார்கள், மோசே மௌனம் காக்க ஆரம்பித்தான்.

ஊழியத்தில் யார்? எப்போ? குறுக்கே திரும்புவார்கள் என்று தெரியாது? எதை? எப்போது? எப்படி விமர்சனம் செய்வார்கள் என்றும் புரியாது! பலருக்கு இது வாடிக்கை. சிலருக்கு இது வேடிக்கை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்பதற்கு நல்ல மாதிரி மோசேயின் வாழ்க்கை. அவன் மௌனமாய் இருந்து விட்டான்.

கர்த்தரோ வைராக்கியமாய் எழுந்து விட்டார். "அவன் என் வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ளவன்" என்று சாட்சி பகிர்ந்தார். எதில் உண்மையாய் இருந்தான் என்று தெரியவில்லை. ஒன்று மாத்திரம் புரிகிறது, மூன்று பேரை அழைத்து ஒருவனை மாத்திரம் உண்மையுள்ளவன் என்று

தேவன் சொன்னதினால் மற்ற இரண்டு பேரும் உண்மைக் குறைந்தவர்கள் என்பது உறுதியாகிறதல்லவா?

சாந்த குணமுள்ளவன், சகித்துப் போகிறவன், உண்மையுள்ளவன். சண்டை போடுகிறவன், சகதியை வாரி அடிக்கிறவன் உண்மை குறைந்தவன்.

நீங்கள் மற்றவர்களைப் பற்றி பேசுவதில் கவனமாயிருக்க வேண்டும். மற்றவர்களைக் குறித்து தூற்றித் திரிகிறவன் அலப்பு வாயன். நீங்கள் கவனமாய் இருங்கள். பேச்சில் உண்மை, வாக்கில் உண்மை, பிரசங்கிப்பதில் உண்மை, சாட்சியிடுவதில் உண்மை என்று எல்லா அம்சங்களிலும் உண்மையாய் இருப்பதுடன் கொடுப்பதில், குடும்ப உறவில் உண்மையாய் இருத்தல் அவசியம்.

இப்படிப்பட்டவர்களே தேவனிடத்தில் 'உண்மையுள்ளவன்' என்று சாட்சி பெற முடியும்.

(III) “..... தாவீதை அவர்களுக்கு இராஜாவாக ஏற்படுத்தி, ஈசாயின் குமாரனாகிய தாவீதை என் இருதயத்துக்கு ஏற்றவனாகக் கண்டேன் எனக்குச் சித்தமானவைகளையெல்லாம் அவன் செய்வான் ” என்று சாட்சியுங் கொடுத்தார் (அப் 13:22).

சவுலை ராஜாவாக ஏற்படுத்தச் சொன்னவர் தேவன்தான். ஆனால் அவனைத் தள்ளிவிட்டு, என் சித்தத்தை செய்வான் என்று சொல்லி சாட்சி கொடுத்து தாவீதை ராஜாவாக ஏற்படுத்தியதின் மூலம் சவுல் தேவத்திட்டத்தை நிறைவேற்றாதவன் என்று உறுதியாகிறதல்லவா? 1சாமுவேல் 15:11ல் நான் சவுலை

இராஜாவாக்கினது எனக்கு மனஸ்தாபமாயிருக்கிறது: அவன் என்னை விட்டுத் திரும்பி என் வார்த்தைகளை நிறைவேற்றாமற்போனான் என்றார். இது அவன் பெற்ற தேவ சாட்சி. உங்களை பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணியதற்கும், உங்கள் வேலை, உயர்வு போன்றவற்றை கட்டளையிட்டு உங்களை உயர்விடங்களில் அமரச் செய்வதற்கு தேவனிடத்தில் ஒரு பெரிய எதிர்பார்ப்பு இருந்ததே காரணம்.

தேவனுடைய இருதயத்தைப் புரிந்து கொண்டு அவருடைய திருச்சித்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதே அந்த எதிர்பார்ப்பு.

நீங்கள் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆவிக்குரிய வாழ்வு நடத்துகிறீர்கள் என்பது முக்கியமல்ல. எத்தனை காரியத்தில் எவ்வளவு தேவசித்தம் நிறைவேற்றினீர்கள் என்பது தான் அதி முக்கியம்.

சிலர்நன்மை பயக்கும் காரியங்களெனில் அவைகளில் தேவசித்தம் செய்ய துணிந்து விடுவர். அதே வேளையில் பாடுகள் நிறைந்த பாதைகள் வருகிறதெனில் தேவ சித்தத்தில் தணிந்து விடுகின்றனர். இதுதான் பரிதாபம்.

கெத்சமனே தோட்டத்தில் இயேசு ஜெபித்ததைப் பாருங்கள். இரத்தம் வேர்வையாக வந்த போதும் தனக்கிருக்கிற பாடுகளை அறிந்த போதும் அவைகளை தட்டியெறிய மனதில்லாமல் ‘உம் சித்தம் போல் ஆகட்டும்’ என்றது எத்தனை மகிமை.

சவுல் என்ற பவுலைக் கர்த்தர் சந்தித்தபோது

அவனது முதல் ஜெபமே நான் என்ன செய்ய சித்தமாயிருக்கிறீர் என்பது தானே. அதனால் தான் நேர்க்கோட்டில் ஓடி விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொள்ள, ஓட்டத்தை முடிக்க தேவன் அவனுக்கு பெலனை அளித்தார்.

நீங்கள் சாதனையாளராக இருக்கலாம். மிக விசாலமும் மிகப் பெரிய வீச்சும் கொண்ட ஊழியங்களைச் செய்யலாம். அதுவல்ல முக்கியம். உங்கள் செயல்களைக் கண்டு இருதயத்துக்கு ஏற்றவன், எனக்குச் சித்தமானதைச் செய்தவன் என்று தேவன் சாட்சி கொடுப்பாரா?

இப்பொழுதெல்லாம் வெளிநாட்டுக்குப் போய் ஊழியம் செய்து விட்டு வருவது ஒரு நாகரீகமாகவும், கவரவமாகவும் ஆகிவிட்டது. ஒரு சிலர் அதை 'மெக்கா' பயணம் போல் கருதுகிறார்கள்.

பிரியமானவர்களே! இந்த வீணான மோகத்தை விட்டொழியுங்கள். நீங்கள் வெளிநாட்டு ஊழியத்தை செய்துவிட்டு திரும்பி வருவதினால் உங்களுக்கொன்றும் கொம்பு முளைக்கப் போவதில்லை. கர்த்தர் வாசலைத் திறந்தால், நீங்கள் போவது தேவத்திட்டம் என்ற நிச்சயமிருந்தால் போய் வாருங்கள் தப்பில்லை.

இல்லாத பட்சத்தில் அதற்கெல்லாம் உபவாசம் இருந்து தவம் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. கர்த்தர் வரும்போது 'வெளிநாட்டில் ஊழியம் செய்தவர்கள் வாருங்கள்' என்று அல்ல, 'பிதாவின் சித்தம் செய்தவர்களே உள்ளே வாருங்கள்' என்றே அழைப்பார்.

தாவீது மரித்தான் அவனை அடக்கம்

பண்ணினார்கள். ஆனால் அவன் தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்றினதால் அவனுக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருந்தது, அந்த நம்பிக்கையை அவன் விசுவாசமாக அறிக்கையிட்டான், 'நானோ நீதியில் உம்முடைய முகத்தை தரிசிப்பேன் நான் விழிக்கும் போது உமது சாயலால் திருப்தியாவேன்' (சங் 17:15).

நீங்கள் வாழ்நாளில் இந்த சாட்சியை பெறுவீர்களென்றால், அவர் வரும் நாளில் ஏனோக்கைப் போல் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவீர்கள்.

(IV) யோபு 1:8ல் கர்த்தர் சாத்தானை நோக்கி என் தாசனாகிய யோபின் மேல் கவனம் வைத்தாயோ? உத்தமனும் சன்மார்க்கனும் தேவனுக்குப் பயந்து பொல்லாப்பை விட்டு விலகுகிறவனுமாகிய அவனைப் போல பூமியில் ஒருவனும் இல்லை என்றார்.

இது அற்புதமான சாட்சி அல்லவா? மரித்த பிறகு அல்ல வாழும் காலத்திலேயே அவன் பெற்ற சாட்சி எவ்வளவு மகிமையானது பாருங்கள். தேவனுக்குப் பயந்து பொல்லாப்பை விட்டு விலகுகிற உத்தமன் அவன்.

இன்று தெய்வ பயம் வெகு அதிகமாகவே கர்த்தருடைய பிள்ளைகளிடத்தில் குறைந்து விட்டது. சுபாவ அன்பு குறைந்து தற்பிரியராய் மாறி (தேவன் பார்க்கிறார் என்பதை உணராமல்) இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தி பண ஆசை பிடித்தவர்களாயும், அதற்காக அடிக் கிறவர்களாயும், இழிவான ஆதாயம் தேடுகிறவர்களாயும் அநேகர் மாறிப் போனது வேதனையைத் தருகிறது.

‘தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்’ தேவனுடைய அன்பு நம்முடைய இருதயங்களில் ஊற்றப்பட்டிருக்கிறது. ‘ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள்’ இவைகளெல்லாம் வேத வசனங்கள். இவைகளை வாசிக்கிற சிலரும் போதிக்கிற சிலரும் இவைகளுக்கு எதிர் திசையில் பயணம் செய்து கொண்டிருப்பது வேதனைக்குரியது, வெட்கத்திற்குரியது.

வன் கொடுமைகள், பெண் கொடுமைகள் என்பவை எங்கேயோ நடக்கின்றன என்பதல்ல, அபிஷேகத்தைப் பெற்ற விசுவாசிகள், ஊழியர்கள் குடும்பங்கள் பலவற்றில் நடப்பதுதான் மிகவும் வேதனை.

யோபுவின் புஸ்தகத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். ஏழைகளுக்கு, விதவைகளுக்கு, திக்கற்றவர்களுக்கு, எளியவர்களுக்கு அவன் காட்டின அன்பையும், அரவணைப்பையும் உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மருமகளை கசக்கிப் பிழிகிற ஆவிக்குரிய மாமனார் மாமியார்கள் உண்டு. மனைவியை மாட்டை விட கேவலமாய் மதிக்கிற ஊழியம் செய்கிற கணவர்கள் உண்டு. இவர்கள் துணிகரக்காரர்கள், தெய்வ பயமில்லாதவர்கள், பொல்லாங்கார்கள், மாய்மாலக்காரர்கள்.

யோபு தன்அளவில் மாத்திரம் உத்தமனல்ல, சமுதாயத்திலும் அவன் நல்லவன். அதனால்தான் தேவன் அவனை உத்தமனும் சன்மார்க்கனும் என்றார். தேவனுக்கு முன்பாக மாத்திரமல்ல மனுஷருக்கு முன்பாகவும் யோக்கியமானதை நாம் செய்ய வேண்டும்.

மீண்டும் சொல்கிறேன் நம்முடைய அடக்க ஆராதனையில் ஆயிரம் பேர் கண்ணீர் விடலாம். அதே சமயத்தில் நமது வாழ்நாளில் நமது செயலினிமித்தம் ஒருவரும் கண்ணீர் விடக்கூடாது. அப்படி எவராகிலும் கண்ணீர் விட்டால் அது நம் சாட்சியைக் கரைத்துவிடும் கவனமாயிருங்கள்.

பாடுகள் ஆயிரம் வந்தாலும் அவன் தேவனுக்குப் பயந்து பொல்லாப்பை விட்டு விலகிப்படியால் தேவன் அவனைக் குறித்து சாட்சி கொடுத்ததுமின்றி, சத்துவத்தையும் கொடுத்து வெற்றி பெறச் செய்தார்.

❖ பரிசுத்தத்தில் சாட்சி

❖ உண்மையில் சாட்சி

❖ தேவசித்தத்தில் சாட்சி

❖ தெய்வ பயத்தில் சாட்சி

இப்படிப்பட்ட அம்சங்களில் வாழ்நாளில் நீங்கள் சாட்சியுள்ளவர்களாய் வாழ வேண்டும். எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு முன்பே ஏனோக்கு சாட்சி பெற்றவனாயிருந்தான். நீங்கள் சாட்சி பெற்றவர்களாய் இருந்தால் ஏனோக்கைப்போல் எடுத்துக் கொள்ளப்படுதல் நிச்சயம்.

7

தேவனின் வருகையை அறிவத்த ஏனோக்கு

ஏனோக்கின் வாழ்வில் அற்புதமான அம்சம் என்ன தெரியுமா? எதிர்காலத்தைக் குறித்த மிகத்துல்லியமான வெளிப்பாடுதான். தேவ சமூகத்தில் 40 நாள் உபவாசித்து காத்திருந்த மோசேக்கு அவனுடைய காலத்துக்கு முந்தின காரியங்களாகிய சிருஷ்டிப்பின் வரலாற்றை வெளிப்படுத்தி தந்தது போல, தேவனோடு நடந்த ஏனோக்குக்கு எதிர்காலத்தில் நடக்கப்போவதை மிகத்துல்லியமாக தேவன் வெளிப்படுத்தித் தந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யூதா 14,15 வசனத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். ஆதாமுக்கு ஏழாந்தலைமுறையான ஏனோக்கு இவர்களைக் குறித்தும், இதோ எல்லோருக்கும் நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுக்கிறதற்கும் அவர்களில் அவபக்தியுள்ளவர்கள் யாவரும் அவபக்தியாய்ச் செய்து வந்த சகல அவபக்தியான கிரியைகளினிமித்தமும், தமக்கு விரோதமாய் அவபக்தியுள்ள பாவிகள் பேசின கடினவார்த்தைகளெல்லாவற்றினிமித்தமும் அவர்களைக் கண்டிக்கிறதற்கும் ஆயிரமாயிரமான பரிசுத்தவான்களோடுங்கூட கர்த்தர் வருகிறார் என்று முன்னறிவித்தான்.

எவ்வளவு அற்புதமான கண்டிப்பான தீர்க்க தரிசனம் பார்த்தீர்களா! இந்தக் குறிப்பிட்ட வேதபகுதியை

மூல ஆதாரம் தெய்வீகத் தன்மை நிறைந்ததா? என்ற ஐயப்பாடுதான். யூதர்கள் மத்தியில் பரிசுத்த வேதாகமத்தில் இடம் பெறாத பல (தள்ளுபடி) நூல்கள் புழக்கத்தில் இருந்தன, அவைகளில் ஒன்று ஏனோக்கின் புத்தகம். அந்தப் புத்தகம் எப்படி வந்தது? என்ற ஆய்வு நமக்குத் தேவையில்லை. அந்த ஏனோக்கு புத்தகத்தில் வருகிற ஒரு பகுதியைத்தான் யூதா தனது நிருபத்தில் மேற்கோளாக காட்டியிருக்கிறார்.

புதிய ஏற்பாட்டில் காட்டப்பட்டிருக்கிற எல்லா மேற்கோள்களையும் இயேசுவும் அப்போஸ்தலரும் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆகமங்களிலிருந்துதான் எடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படியிருக்க அப்போஸ்தலனாகிய யூதா திருமறைக்கு வெளியே இருந்து ஒரு மேற்கோளை காட்டுவது சரிதானா? என்று ஐயப்படுகிற வேத ஆய்வாளர்கள் கேட்கிறார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரை இந்த ஐயப்பாடு தேவையில்லாதது, இன்னும் சொல்லப்போனால் அர்த்தமற்றது. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எழுத்துக்களை ஆய்வு செய்து பார்த்தால் கிரேக்கப் புலவர்களின் கூற்றுகளை மேற்கோள் காட்டி பல இடங்களில் எழுதியிருக்கிறார். அவைகளை ஆவியானவர் அனுமதித்தார், அங்கீகரித்தார். அதைப்போலவே ஏனோக்கைக் குறித்த இந்தப் பகுதிகள் நம்பகத்தன்மை உள்ளதாய் இருந்ததினால் தான் ஆவியானவர் அப்போஸ்தலனை எழுத வைத்து அதை முத்தரிக்கும் வகையில் திருமறையில் இடம் பெற வைத்திருக்கிறார். ஏனோக்கின் இந்த தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளுக்கு இணையான தீர்க்கதரிசனத்தை பழைய

ஏற்பாட்டில் காணமுடியும்.‘.... என் தேவனாகிய கர்த்தர் வருவார்: தேவரோடே எல்லாப் பரிசுத்தவான்களும் வருவார்கள் “(சக 14:5). இப்படி கிறிஸ்துவின் பகிரங்க வருகையை அவரது பிறப்புக்கு முன்னேமே சொன்ன தீர்க்கதரிசனம் உண்டு.

இன்னும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் பிரளயத்திற்கு முந்தின காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு இந்த உலகத்தின் அழிவு, உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றைக் குறித்த வெளிப்பாடு இருந்தது உண்மை. யோபு 19:25,26 ல் ‘என் மீட்பர் உயிரோடிருக்கிறார் என்றும் அவர் கடைசி நாளில் பூமியின் மேல் நிற்பார் என்றும் நான் அறிந்திருக்கிறேன். இந்த என் தோல் முதலானவை அழுகிப்போன பின்பு, நான் என் மாம்சத்தில் இருந்து தேவனைப் பார்ப்பேன்” என்ற பகுதியின் மூலம் இது உறுதியாகிறது.

எனவே ஏனோக்கைக் குறித்து யூதா சொன்ன மேற்கோள் மிகச்சரியானது, உண்மையானது என்பதை நீங்கள் உள்ளத்தில் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது நாம் கவனிக்க வேண்டியதை ஆராய்வோம். ஏனோக்கு தான் உண்டு, தன் வேலை உண்டு என்று நினைத்து தன்னை மாத்திரம் காப்பாற்றிக்கொண்டு வாழ்க்கையை முடித்துக் கொள்ளவில்லை. தாம் வாழ்ந்த நாளில் தன்னை சுற்றியிருந்த சமூகத்திற்கு தேவனைப் பற்றி அறிவித்தான் என்பது தான் அதிமுக்கியமான விஷயம். இதுவே நம்மேல் விழுந்த கடைமை. நம்மைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்திற்கு இயேசுவைப் பற்றி அறிவிக்க வேண்டிய மிகப்பெரிய பொறுப்பு நமக்கு உண்டு என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

நம்மை ராஜரீக ஆசாரியர்கள் என்று பெருமைப் பட்டுக்கொள்கிறோம், எதற்காக நம்மை ராஜரீக ஆசாரியராக்கியிருக்கிறார் என்பதை வசனத்தின்படி ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

நீங்களோ உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத் தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சந்ததியாயும், ராஜரீகமான ஆசாரியக் கூட்டமாகவும், பரிசுத்த ஜாதியாயும், அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமாயும் இருக்கிறீர்கள் (1பேதுரு 2:9).

இப்பொழுது புரிகிறதா? மேலும் நீங்கள் இயேசுவினுடைய பிரதான கட்டளை இன்னதென்று அறிய வேண்டும். நீங்கள் புறப்பட்டுபோய் சுவிஷேசத்தை பிரசங்கியுங்கள் என்பதே அ.து.

சுவிசேஷம் என்பதை சிலர் சரியாய் புரிந்து கொள்வதில்லை. இயேசுவின் பிறப்பை மாத்திரமே அறிவிப்பது சுவிசேஷம் என்று நினைப்பது மகாதவறு. இயேசுக்கிறிஸ்துவின் பிறப்பு, இறப்பு, உயிர்த்தெழுதல், திரும்ப வருதல், உலகத்தின் நியாயத்தீர்ப்பு இவைகளை உள்ளடக்கியதே பூரண சுவிசேஷம்.

இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையை அறியாதவன் ஏமாளி, இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையை அறிவிக்காதவன் ஏமாற்றுக்காரன். நம்பிக்கை இழந்தவன் பின்மாற்றக்காரன், பரிகசிக்கிறவன் கோமாளி, வருகையை மறைக்கிறவன் அக்கிரமக்காரன்.

இதற்கு மேல் என்ன எழுதுவதென்று தெரியவில்லை. இயேசு தமது இரண்டாம் வருகையைப் பிரசங்கித்தார், அப்போஸ்தலரும் அதை விசுவாசிக்கிறார்கள், பிரசங்கித்தார்கள். அதுவே புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்து சபையின் நம்பிக்கை-நங்கூரம். யூதா 14,15 வசனங்களை கவனித்துப் பாருங்கள். அவபக்தி என்ற வார்த்தை திரும்ப திரும்ப (நான்கு முறை) வருவதை உங்களால் காணமுடியும்.

தன்னைச் சுற்றியிருந்த சமுதாயத்தினுடைய அக்கிரம செயல்களினால் மிகப் பெரிய பாதிப்பு-பதைப்பு அவன் உள்ளத்தில் ஏற்பட்டுள்ளதை இப்பகுதி படம் பிடித்துக் காட்டுகிறதல்லவா? இவ்வுலகமாம் மாயாபுரி அக்கிரமத்தினால் நிறைந்த அழிவை நோக்கி அதிவேகமாய் ஓடுகிறது. அரசியல் சட்டமோ, அணுஆயுத பலமோ, அமைதிப் பேச்சு வார்த்தைகளோ ஒன்றும் இந்த உலகத்தை நல்வழிப்படுத்த முடியாது.

இந்த உலகத்தைக் காப்பாற்றுகிற, கரை சேர்க்கிற ஒரே ஒரு வழி, ஒரே ஒரு இடத்தில் தான் இருக்கிறது. அது தேவனுடைய சபை. சபை எழும்ப வேண்டும், எக்காளத்தை ஊத வேண்டும். எச்சரிப்பை முழங்க வேண்டும். இயேசு நல்லவர், வல்லவர் என்பதோடு நற் செய்தியை நிறுத்திவிடாதீர், அவர் வருகிறார், அவர் வருகிறார், பூமியை சத்தியத்தோடும், ஜனங்களை நீதியோடும் நியாயந்தீர்க்க வருகிறார் என்று ஆழ் மனதிலிருந்து ஆதங்கத்தோடு அடிவயிற்றிலிருந்து ஆற்றலோடு, அலறிச் சொல்லுங்கள் அறைகூவிச் சொல்லுங்கள்.

இயேசுவின் முதலாம் வருகையை மாத்திரம் அறிவித்தது போதும், அதனால்தான் புத்தன், காந்தி பட்டியலில் இயேசுவையும் சேர்த்து பாட்டுபாடிக் கொண்டிருக்கிறான் உலகத்தான். இயேசு இவர்களில் ஒருவரோ? இல்லை, இல்லவே இல்லை. அவர் மனுஷகுமாரனாய் வந்த தேவ குமாரன். இன்னும் கொஞ்ச நாளில் இராஜாதி ராஜாவாயும், கர்த்தாதி கர்த்தராயும், தேவாதி தேவனாயும், இயேசு வானத்திலிருந்து வருவார். இந்த உலகத்தை அரசாளுவார். அப்பொழுது அவர் தனித்து வரமாட்டார்.

சகரியா 14:5, 1தெச 4:14, யூதா 1:14 சொல்லுகிறபடி தம்முடைய பரிசுத்தவான்களோடு பூமிக்கு வரப்போகிறார். அதாவது இயேசு இந்த உலகத்தை பரிசுத்தவான்களைக் கொண்டுதான் நியாந்தீர்ப்பார், அப்படி அவர் வருவதற்கு முன்பாக தம்முடைய மகிமையான சபையை மத்தியவானில் எடுத்துக் கொள்வார், வருகையை அறிவிப்பவர்கள் - விசுவாசிப்பவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். ஏனோக்கிற்கு இருந்த அந்த தூரதரிசனம், தூய தரிசனம் உங்களுக்குள் உண்டாவதாக.

- தேவனோடு நடந்திடுங்கள்
- பிரதிஷ்டையை காத்திடுங்கள்
- பிரியமாய் நடந்திடுங்கள்
- விசுவாசித்து நடவுங்கள்
- சாட்சியாய் வாழ்ந்திடுங்கள்
- இயேசுவை அறிவித்திடுங்கள்

எழும்புவீர்! ஏற்றம் பெறுவீர்! எடுத்துக்கொள்ளப்படுவீர்!

விண்ணக அப்பம்

அன்பார்ந்தவர்களே!

போதகர். கிறிஸ்டோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் படிக்க இயலாதோருக்காகவும், பார்வையற்றவர்களுக்காகவும் ஆடியோ வடிவில் வெளியிடப்படுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. போதகர். கிறிஸ்டோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் ஆடியோ வடிவில் விரைவில் கிடைக்கப் பெற உங்கள் ஜெபத்தினாலும், கரத்தினாலும் தாங்குங்கள்.

அலுவலக தொடர்பு எண் : 9488856323

இப்படிக்கு
Pr. அலெக்ஸ் தினகரன்

